PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIV Nr. 3405 | Miercuri 5 octombrie 1955 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

La ordinea zilei: Mai multe conferințe în întreprinderi (pag. 2-a).

Din activitatea organizațiilor de partid: Pentru o ordine exemplară în evidența de partid; Munca S.M.T. în discuția biroului Comitetului regional de partid București; Schimb de experiență între agitatorii din ramura forestieră (pag. 2-a).

I. Craioveanu — Aripi care nu s-au frînt (pag. 2-a).

I. Purcaru, Gh. Radel — Moș Victor Dumitraș, miner tînăr (pag. 2-a).

Scrisori către „Scînteia": **V. Teodor** — „Neglijențe mici" (pag. 2-a).

H. Grosu, A. Munteanu — De ce întîrzie muncile agricole în regiunea Bacău (pag. 3-a).

Scrisoare din Berlin: **K. Müller** — Puternica dezvoltare a industriei siderurgice în R. D. Germană (pag. 3-a).

Sesiunea Adunării Generale a O.N.U. (pag. 4-a).

Deschiderea lucrărilor Adunării Naționale Franceze — *Cuvîntarea lui Marcel Cachin* (pag. 4-a).

Congresul primarilor capitalelor lumii (pag. 4-a).

„De partea trecutului" — *Revista „Harper's Magazine" despre cauzele înfrîngerii politicii externe a S.U.A.* (pag. 4-a).

Sub conducerea partidului — înainte spre noi victorii!

Măsurile politico-organizatorice luate de ședința plenară a C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn — alegerea în unanimitate a tov. Gh. Gheorghiu-Dej ca prim-secretar al C.C. al P.M.R., alegerea în unanimitate a tov. I. Chișinevschi ca secretar al C.C al P.M.R. — precum și alegerea de către Consiliul Central al Sindicatelor a tov. Gh. Apostol în funcția de președinte al C.C.S. sînt întîmpinate cu o aprobare unanimă și îmbrățișate cu căldură de către partid și de către întregul popor muncitor.

Succesele importante dobîndite în ultimii ani în dezvoltarea economiei și culturii republicii noastre populare au sporit încrederea maselor celor mai largi în conducătorul lor încercat — Partidul Muncitoresc Romîn.

Politica partidului de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele este tradusă în viață de clasa muncitoare cu un uriaș avînt creator. Pe întreg întinsul țării au fost construite noi fabrici și uzine, noi centrale electrice și căi ferate, au fost dezvoltate noi ramuri ale industriei, a sporit considerabil volumul producției industriale. Producția noastră industrială este astăzi de două ori și jumătate mai mare decît în timpul capitalismului.

Odată cu dezvoltarea industriei producătoare de mijloace de producție s-a obținut o înviorare considerabilă a producției bunurilor de consum popular.

Politica partidului de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și de transformare socialistă a agriculturii a dat roade importante. Măsurile luate de partid și guvern pentru ridicarea producției agricole au fost primite cu însuflețire de masa țărănimii muncitoare și au avut drept rezultat recoltele bogate culese de pe ogoarele patriei și creșterea bunei stări a țărănimii muncitoare.

Numărul întovărășirilor agricole, gospodăriilor colective și al asociațiilor crește neîntrerupt; producția obținută de ele în comparație cu a gospodăriilor țărănești individuale este tot mai mare, ceea ce creează condiții și perspective pentru lărgirea și întărirea sectorului socialist în agricultură.

Drept rezultat al creșterii producției industriale și agricole și al măsurilor organizatorice luate de partid și guvern în diferite sectoare ale activității economice, a putut fi lichidat sistemul de aprovizionare pe bază de cartele. Volumul de mărfuri a crescut, aprovizionarea oamenilor muncii s-a îmbunătățit. A devenit caracteristică tendința de scădere a prețurilor, — tendință care se va accentua fără îndoială pe măsura creșterii producției industriale și agricole.

Toate acestea se oglindesc în consolidarea regimului democrat-popular, în întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, în avîntul sporit cu care oamenii muncii înfăptuiesc politica justă a partidului și guvernului.

Aceste succese remarcabile trebuie consolidate și dezvoltate mai departe. Principala condiție pentru înfăptuirea acestei sarcini este continua întărire a rolului conducător al partidului, ridicarea la un nivel mai înalt a muncii de partid.

Marele Lenin ne învață că un stat socialist este puternic prin faptul că partidul revoluționar al clasei muncitoare este forța conducătoare și îndrumătoare a statului, coloana sa vertebrală. Datorită conducerii de către partid, toate instituțiile, departamentele și organizațiile de masă acționează în direcția necesară, își concentrează toate forțele și atenția asupra rezolvării sarcinilor celor mai importante. Partidul este acea forță care unește toate eforturile și le îndreaptă spre scopul comun: construirea socialismului, întărirea și înflorirea patriei.

Măsurile politico-organizatorice stabilite de plenara C.C. al P.M.R. înarmează și mai puternic partidul pentru îndeplinirea acestor sarcini.

Totodată, ridicarea la un nivel mai înalt a rolului politic îndrumător al partidului în sindicate trebuie să ducă la intensificarea activității sindicatelor, la lichidarea slăbiciunilor ce se manifestă în munca de mobilizare a maselor muncitoare dusă de organizațiile sindicale, în munca lor culturală și educativă.

Însuflețirea cu care a fost primit comunicatul plenarei în întreaga țară își are izvorul în faptul că oamenii muncii de la orașe și sate care, luptînd sub steagul partidului, au înfăptuit transformări revoluționare istorice pe drumul construcției socialiste, au văzut și văd în partid forța conducătoare a vieții noastre de stat. Ei socotesc pe drept cuvînt partidul nostru ca pe propriul lor partid de care se simt indisolubil legați, care le este apropiat și drag. Muncitorii, țăranii muncitori, intelectualii știu că de înfăptuirea cu succes a politicii partidului depind creșterea forței scumpei lor patrii, creșterea bunei stări și a culturii poporului. Tocmai datorită acestui fapt a putut partidul să conducă, să organizeze și să însuflețească poporul la fapte mărețe în opera de construire a socialismului.

Sesiunea Marii Adunări Naționale, aprobarea caldă cu care deputații au primit propunerea cu privire la desemnarea noului președinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R. și votul unanim prin care au ales în acest post pe tov. Chivu Stoica au constituit o demonstrație strălucită a sprijinului întregului popor acordat înțeleptei politici interne și externe a partidului și guvernului, o demonstrație vie a măreției și indestructibilei unități dintre partid, guvern și popor.

Importantele hotărîri adoptate de Marea Adunare Națională sînt expresia faptului că în ultimii ani activitatea pe linie de stat, în industrie, agricultură, știință, cultură s-a îmbunătățit în mod serios, iar cadrele conducătoare din guvern au acumulat o bună experiență în domeniul administrației de stat.

„Țăria statului de democrație populară — arată tov. Gheorghiu-Dej — stă în aceea că politica sa este determinată de partidul clasei muncitoare. Politica Partidului Muncitoresc Romîn — care se călăuzește de mărețul învățătura marxist-leninistă — este acea forță dătătoare de viață care asigură înaintarea țării noastre pe drumul socialismului".

Marea Adunare Națională a aprobat cu însuflețire declarația tov. Chivu Stoica cu privire la politica internă și externă a guvernului, hotărîrea sa de a duce cu aceeași fermitate politica elaborată de partid — politică de construire a socialismului în patria noastră și de apărare a păcii.

Întărirea orînduirii democrat-populare și consolidarea statului, dezvoltarea cu precădere a industriei grele și odată cu aceasta creșterea continuă a producției de bunuri de larg consum, extinderea tehnicii noi, mai ales în principalele ramuri ale industriei, sporirea productivității muncii și scăderea prețului de cost — vor sta și de acum înainte în centrul atenției. Partidul și guvernul vor desfășura mai departe munca de reconstrucție socialistă a agriculturii, acordînd totodată sprijin țărănimii muncitoare individuale pe calea cointeresării ei materiale la sporirea producției agricole.

Partidul și guvernul sprijină pe toate căile avîntul culturii în patria noastră.

Republica Populară Romînă va continua să înfăptuiască cu consecvență politica sa externă de pace — politică de strîngere a legăturilor de prietenie și frăție cu țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, de dezvoltare a relațiilor de pace cu toate țările.

Poporul romîn și guvernul său au salutat din toată inima rezultatele pozitive ale conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru mari puteri și-și dovedesc prin fapte voința de a întări și dezvolta „spiritul Genevei" — de colaborare sinceră și activă între state, de rezolvare a problemelor litigioase pe calea tratativelor, de condamnare a „războiului rece".

Poporul nostru își dă însă seama că mai sînt cercuri în Apus care nu se împacă cu acest spirit nou pe arena internațională și care-și continuă manevrele împotriva păcii, împotriva dreptului suveran al popoarelor de a-și alege orînduirea socială și de stat potrivit cu interesele lor vitale. De aceea, este necesară o atitudine vigilentă față de mașinațiunile adversarilor păcii și colaborării internaționale, întărirea puterii patriei noastre, intensificarea luptei poporului nostru pentru pace, pentru consolidarea și triumful „spiritului Genevei" în rezolvarea tuturor problemelor internaționale.

Partidul și guvernul nostru sînt pătrunse de hotărîrea de a-și da contribuția la micșorarea încordării internaționale, la dezvoltarea relațiilor de colaborare și intensificarea schimburilor comerciale și culturale între țări, la asigurarea unei păci durabile.

Plenara C. C. a hotărît convocarea la 23 decembrie a celui de-al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn — eveniment istoric în viața partidului și a poporului nostru.

Congresul va face bilanțul luptei și al victoriilor obținute de poporul romîn sub conducerea partidului în perioada de la primul congres și pînă astăzi și va trasa sarcinile și căile dezvoltării viitoare a țării noastre spre socialism. Acesta va fi programul unei noi și puternice înaintări a țării noastre pe calea avîntului economiei și culturii, pe calea făuririi bunei stări a poporului. Pe ordinea de zi a Congresului figurează: raportul de activitate al C.C. al P.M.R., raportul Comisiei Centrale de Revizie, raportul asupra Directivelor Congresului al II-lea cu privire la cel de-al 2-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960, raportul cu privire la modificarea Statutului P.M.R., și alegerea organelor centrale ale partidului.

Partidul și întregul popor muncitor își manifestă hotărîrea de a întîmpina Congresul cu noi succese în toate domeniile construcției socialiste.

Oamenii muncii vor desfășura mai larg întrecerea socialistă în vederea îndeplinirii înainte de termen a sarcinilor ultimului an al cincinalului, în vederea trecerii cu succes la cel de-al doilea cincinal.

Partidul cheamă pe toți muncitorii, inginerii, maiștrii să desfășoare toată energia și priceperea lor, să folosească cu iscusință nesecatele rezerve și posibilități existente în fiece întreprindere, pentru ca în cinstea Congresului să dea patriei, peste obligațiile prevăzute de plan, cît mai mari cantități de oțel, cărbune, petrol, materiale de construcții, cît mai multe mașini și piese de schimb pentru industrie și agricultură, cît mai multe produse de consum popular. Lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor planului de stat trebuie să se desfășoare pe baza unui plan de măsuri practice, elaborat de organizațiile de partid și sindicale cu colaborarea oamenilor celor mai competenți și mai experimentați din întreprindere; fiecare la locul său de muncă să poată vedea limpede cu cît poate spori producția și productivitatea muncii, cu cît poate reduce prețul de cost, cu ce poate îmbunătăți calitatea produselor — și ce are de făcut în acest scop, cum poate folosi mai bine tehnica, ce metode înaintate poate aplica.

Partidul cheamă pe oamenii muncii din agricultură ca în cinstea Congresului să desfășoare cu avînt munca pentru încheierea cu succes a campaniei agricole de toamnă, pentru a pune temelia unei recolte și mai mari în anul viitor.

Campania agricolă de toamnă din acest an este deosebit de complexă. In această campanie se suprapun într-o perioadă scurtă mai multe lucrări agricole: avem de cules o recoltă bogată la principalele culturi de toamnă, trebuie să însămînțăm cel puțin 3.800.000 ha. cu grîu, secară și alte culturi și să arăm adînc pentru însămînțările de primăvară o suprafață de cel puțin 4 milioane hectare.

Pentru a efectua în bune condiții un asemenea volum de lucrări este necesar ca organizațiile de partid să desfășoare o largă muncă politică în mijlocul maselor pentru folosirea cît mai deplină a tuturor forțelor de muncă, a tuturor mijloacelor și în primul rînd folosirea complectă a întregului parc de mașini, tractoare și atelaje. Trebuie asigurată o muncă exemplară, concretă și operativă a organelor de stat și agricole pe baza unui plan limpede pe fiecare raion.

Partidul cheamă pe oamenii muncii din întreprinderi și instituții să ducă cu perseverență lupta pentru realizarea de cît mai mari economii de materiale, combustibil, energie, bani.

Hotărîrile luate de plenară, convocarea Congresului partidului, pun înaintea tuturor organelor și organizațiilor de partid sarcini și răspunderi sporite.

In ultimii ani, organele și organizațiile de partid s-au întărit, au cîștigat experiență, și-au îmbunătățit metodele de muncă; a crescut nivelul politic și ideologic al membrilor de partid, s-a întărit spiritul lor de răspundere.

Cu toate acestea, în domeniul muncii de partid continuă să se facă simțite unele lipsuri serioase, care trebuie înlăturate. Indeosebi, dăunează muncii noastre faptul că multe organe de partid n-au învățat încă să pună la temelia înfăptuirii hotărîrilor o muncă organizatorică temeinică, bazată pe măsuri practice, concrete, urmate de un control sistematic al executării acestor hotărîri. In multe locuri, munca politică de masă este neglijată într-un mod nepermis.

Pregătirile pentru Congres trebuie să ducă la îmbunătățirea întregii munci politice și organizatorice de partid, la întărirea rolului de avangardă al organizațiilor de partid și al comuniștilor. Sarcinile mari ale partidului cer să se acorde o grijă de zi cu zi ridicării nivelului muncii politice-ideologice, educării marxist-leniniste a cadrelor și membrilor de partid. Intreaga muncă de propagandă și agitație trebuie să tindă spre lămurirea politicii partidului și mobilizarea maselor la înfăptuirea ei; o atenție deosebită trebuie acordată politicii externe de pace și colaborare internațională elaborată de partid și guvern, lămuririi evenimentelor internaționale, creșterii forțelor păcii, în fruntea cărora pășesc Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Totodată, oamenii muncii trebuie educați în spiritul vigilenței față de dușmanii păcii.

Partidul cere fiecărui organ sau organizație de partid să respecte în totul normele leniniste ale vieții de partid, să înfăptuiască consecvent principiul conducerii colective, să dezvolte democrația internă de partid, să muncească pentru întărirea disciplinei de partid în rîndurile activiștilor și membrilor de partid, ținînd minte că forța partidului se bazează pe disciplina conștientă, de fier, a membrilor săi. Lărgind și consolidînd pe toate căile legăturile lor cu masele, organizațiile de partid trebuie să ia măsuri pentru înlăturarea marilor lipsuri ce există în îndrumarea de partid a organizațiilor sindicale și U.T.M.

Sub conducerea înțeleaptă a partidului, poporul nostru pășește cu încredere înainte, obținînd mereu noi victorii în construcția economică și culturală, în întărirea puterii statului democrat-popular.

Partidul Muncitoresc Romîn, pătruns de încredere în forțele poporului, în energia sa revoluționară, în capacitatea sa de a înfringe orice greutăți, este strîns și indisolubil legat de oamenii muncii. Unitatea indestructibilă dintre partid, guvern și popor este izvorul forței statului democrat-popular, chezășia mersului nostru victorios spre socialism.

Plecarea delegației guvernamentale a R. P. R. la Berlin

La 4 octombrie 1955 a plecat la Berlin delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne care va participa la festivitățile celei de-a 6-a aniversări a proclamării Republicii Democrate Germane.

Delegația este compusă din tovarășii: Petre Borilă, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației, Alexandru Drăghici, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Afacerilor Interne, Gheorghe Stoica, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în R. D. Germană, și Maxim Bergheanu, prim-secretar al Comitetului regional P.M.R. al regiunii Stalin.

La plecarea delegației au fost prezenți tovarășii: Miron Constantinescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, J. Fazekaș, secretar al C.C. al P.M.R., Gheorghe Pintilie, membru al C.C. al P.M.R., Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, Gheorghe D. Safer, ministrul Transporturilor Navale și Aeriene, Gheorghe Hossu, ministrul Construcțiilor, Ion Dumitru, ministrul Industriei Petrolului, Anton Vlădoiu, ministrul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale, dr. Voinea Marinescu, ministrul Sănătății, Teodor Rudenco, Petre Costache, director general al Treburilor Consiliului de Miniștri, și alții.

Au fost de față la plecare reprezentanți ai ambasadei R. D. Germane în frunte cu ambasadorul Werner Eggerath.

(Agerpres)

Pe întinsul patriei noastre

150 întreprinderi alimentare au îndeplinit cincinalul

Pînă acum, peste 150 de întreprinderi din cadrul Ministerului Industriei Alimentare și-au realizat sarcinile primului cincinal. Printre acestea se numără 33 de întreprinderi din ramura morăritului, 19 întreprinderi din cea a conservelor, 24 întreprinderi din cea a spirtului, 15 întreprinderi din ramura peștelui și din alte ramuri producătoare de bunuri alimentare.

In fruntea întreprinderilor care și-au îndeplinit cincinalul înainte de termen se află fabricile de paste făinoase „Partizanul"-Craiova și „Constantin David"-București, moara „13 Decembrie"-București, fabricile de conserve și preparate de carne I.A.R.T.-Deva, fabricile de conserve de legume și fructe „Flora", „Grivița", „Filaret"-București, Arovit-Oradea și Mureșeni, întreprinderile piscicole Jurilofca și Tulcea, fabricile de ulei „13 Decembrie"-București și „Inter-industrial"-Oradea și fabricile de bere „Rahova" și „Grivița"-București.

(Agerpres)

S-au deschis cursurile universității serale de marxism-leninism din Galați

GALAȚI (red. ziarului „Viața Nouă"). La 3 octombrie au început cursurile Universității serale de marxism-leninism de pe lîngă Comitetul regional de partid Galați. Anul acesta la universitatea serală sînt înscriși 237 studenți, cadre din aparatul de partid, de stat și din economie.

In cuvîntul de deschidere, tov. Gheorghe Cojocaru, secretar al Comitetului regional de partid Galați, a arătat că studenții, înscriindu-se la universitatea serală, și-au luat prin aceasta sarcina de a studia în mod organizat și temeinic materialul indicat în program. Vorbitorul a arătat că comitetul regional de partid se angajează să dea studenților întregul sprijin în această direcție prin lecții bine pregătite, consultații individuale și colective și seminarii conduse de propagandiști competenți. Tov. Radu Dulgheru, prim-secretar al Comitetului regional de partid Galați, a ținut apoi prima lecție în cadrul cursului de Istorie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Expoziție de mașini și unelte agricole fabricate în R. Cehoslovacă

ORADEA (coresp. „Scînteii"). — Duminică 2 octombrie, în piața 1 Mai din orașul Oradea, s-a deschis o expoziție de mașini și unelte agricole fabricate în R. Cehoslovacă. Expoziția cuprinde numeroase mașini și unelte agricole moderne de o înaltă productivitate, printre care combina pentru însilozat nutreț, transportoare pneumatice de fîn, mașini de tocat nutreț, dispozitive pentru cuplaj, mașini de sortat ouă, secerători simple și secerători legători etc.

Zilnic, expoziția este vizitată de numeroși țărani muncitori, de ingineri și tehnicieni, precum și de muncitori din întreprinderile orădene.

Să folosim întreaga capacitate a mijloacelor mecanizate la arături și însămînțări!

* * *

Cum depășesc zilnic planul la arături și însămînțări

Am terminat școala de tractoriști în anul 1952. De-atunci lucrez la gospodăria agricolă de stat Răcari din raionul Filiași. Nu pot spune că am învățat tot ce trebuie să știe un bun tractorist. Cu toate acestea, datorită faptului că îmi îngrijesc bine tractorul și mașinile cu care lucrez, reușesc să depășesc normele de lucru în fiecare zi.

Iată care este metoda mea de lucru: în fiecare seară curăț tractorul și îl gresez; totodată controlez șuruburile și le string pe cele slăbite. După aceasta fac alimentarea cu motorină. Acestei lucrări îi dau o mare atenție. Niciodată nu folosesc găleți murdare la turnatul motorinei; întotdeauna mă îngrijesc ca pînia să fie curată și să aibă filtru. Nerespectarea acestor reguli de îngrijire și alimentare duce la stricarea diferitelor piese ale tractorului.

Cu aceeași atenție îngrijesc și mașinile cu care lucrez. La plug string șuruburile și mai ales buloanele care fixează trupițele pe grindă. După aceasta îl gresez. Trebuie să arăt că la prinz gresez plugul încă o dată.

Dimineața, îndată ce mă scol, pun în funcțiune motorașul de pornire. Las motorașul să meargă vreo 2 minute, apoi dau drumul la motorină și pornesc motorul tractorului. După aceasta iau masa, în care timp motorul se încălzește.

La arat caut ca arătura să fie uniformă, fără greșuri și șanțuri. Pentru aceasta mă îngrijesc ca trupițele să fie bine reglate. O mare atenție dau întoarcerilor. Cu circa 2 metri înainte de capătul tarlalei scot plugul din brazdă. Dacă nu aș face acest lucru s-ar strîmba sau s-ar rupe axele plugului. În afară de aceasta, mă îngrijesc ca fiarele de plug să fie bine ascuțite.

La însămînțare folosesc un agregat format dintr-un polidisc, semănătoare și grapă. Atunci cînd lucrez la semănat, controlez din vreme starea tuburilor de la semănătoare, îndrept brăzdarele și fac gresajul. De asemenea, gresez și discul. Chiar de la intrarea în brazdă mă îngrijesc să fac însămînțatul fără greșuri.

O mare atenție dau alimentării motorului cu apă curată. De asemenea, schimbarea uleiului are o mare însemnătate asupra bunei funcționări a motorului. După 60 ore de funcționare a motorului, schimb uleiul din baie.

Eu sînt hotărît să muncesc și mai bine pentru ca gospodăria noastră de stat să poată termina la timp însămînțările și să obțină în anul viitor o recoltă bogată.

CONSTANTIN GOGA
tractorist la gospodăria de stat Răcari, raionul Filiași

La un înalt nivel agrotehnic

TIMIȘOARA (coresp. „Scînteii"). — Colectiviștii din comuna Satchinez, raionul Timișoara, au luat măsuri pentru ca lucrările agricole de toamnă să se desfășoare în condiții cît mai bune. O mare atenție s-a dat pregătirii semințelor.

Înainte de însămînțare, boabele au fost selecționate și tratate cu abavit contra bolilor. Astfel pregătiți, colectiviștii au început însămînțările. Brigada I-a a ieșit cea dintîi la lucru, însămînțînd în două zile 33 hectare grîu pe un teren care, dezmiriștit și arat din timp, a fost lucrat cu polidiscul și cu cultivatorul înainte de însămînțare. Semănatul s-a făcut cu un agregat de 3 semănători acționate de un tractor de la S.M.T.-Biled, cu care s-au realizat zilnic 19 ha. în loc de 10 ha. cît prevede norma. În această campanie, colectiviștii vor folosi 4 agregate de cîte trei semănători la un tractor. În acest fel, ei vor lucra cu o viteză zilnică de cel puțin 40 hectare, astfel ca însămînțările să fie terminate în 14-15 zile lucrătoare.

Ca să obțină recolte tot mai bogate, în ultimele 2 săptămîni colectiviștii au transportat pe cîmp cca. 900 tone gunoi de grajd, iar pe o suprafață de 180 hectare, unde terenul e mai slab, se vor împrăștia și îngrășăminte chimice, dîndu-se cîte 100-120 kg. superfosfat la hectar. Pentru împrăștierea îngrășămintelor chimice au sosit de la S.M.T.-Biled mașini sovietice speciale cu un înalt randament.

Semănatul grîului în rînduri dese

TG. MUREȘ (coresp. „Scînteii"). — Pentru obținerea unor recolte bogate în anul viitor, colectiviștii din comuna Sîntana de Mureș au făcut din timp pregătirile necesare în campania însămînțărilor de toamnă. Pînă acum tractoriștii de la S.M.T.-Tg. Mureș au executat peste 50 ha. arături adînci pentru însămînțările de toamnă, iar colectiviștii, cu atelajele gospodăriei, au transportat pe cîmp, pentru fiecare hectar, cîte 18 tone gunoi de grajd.

Totodată ei au semănat 13 ha. cu grîu în rînduri dese. Și în alte gospodării colective ale Regiunii Autonome Maghiare însămînțările de toamnă sînt înaintate.

TEHNICA NOUĂ ÎN ÎNTREPRINDERILE SOCIALISTE

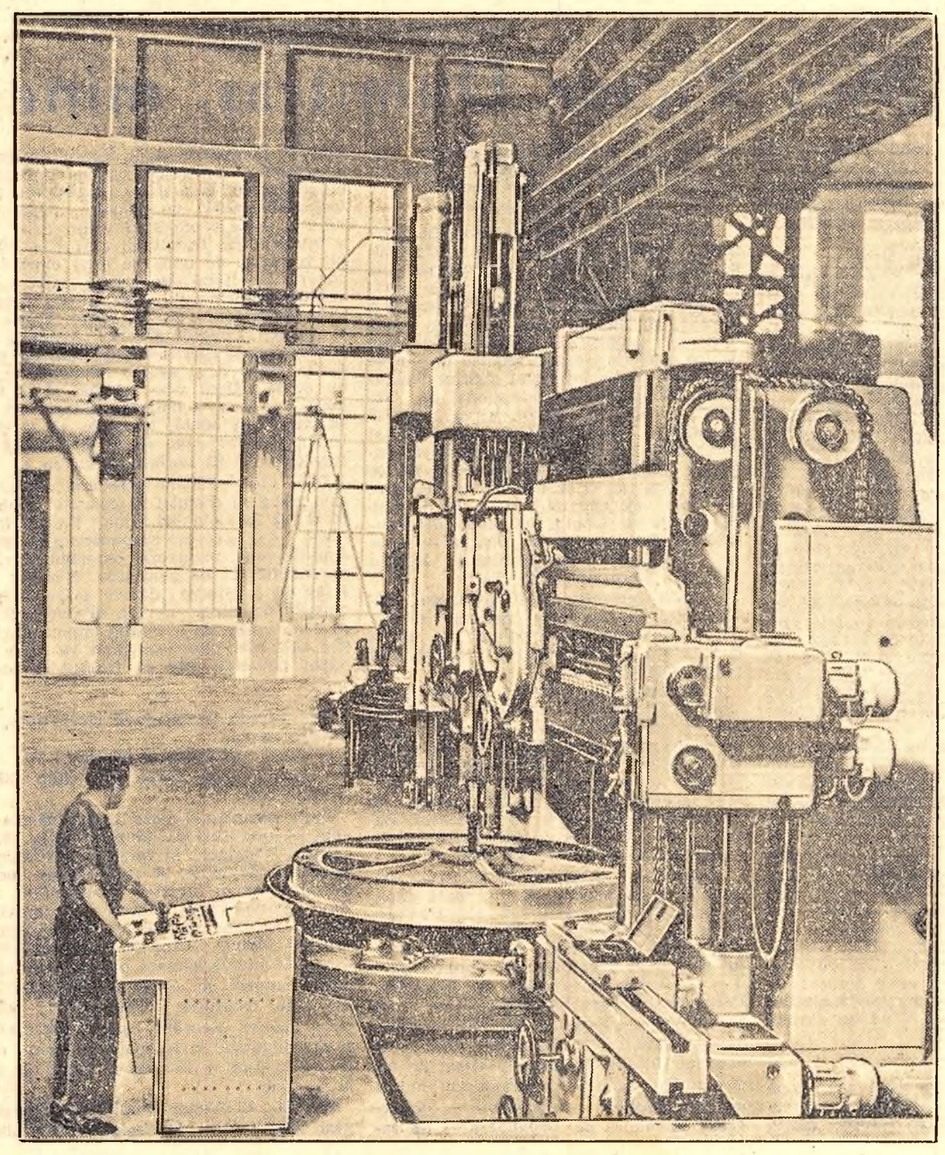

În ultimii ani, fabricile și uzinele din țara noastră au fost înzestrate cu mașini și utilaje moderne de mare productivitate produse de industria noastră constructoare de mașini sau primite din U.R.S.S. ori din țările de democrație populară.

De curînd, la uzinele „Progresul"-Brăila a fost pus în funcțiune un mare strung carusel sosit din R.D. Germană. La acest strung se pot prelucra piese cu diametrul maxim de 4 metri și în greutate pînă la 15 tone. Reglarea vitezelor și a celorlalte mecanisme se face de la un tablou de comandă. Funcționarea precisă a strungului este asigurată de o serie de dispozitive.

În clișeu: **Tov. Nicolae Ene reglează, la tabloul de comandă, turația strungului. El își depășește sarcinile de producție, în medie, cu 60%.**

La ordinea zilei

MAI MULTE CONFERINȚE IN INTREPRINDERI

Viața unui club muncitoresc este de neconceput fără organizarea de conferințe interesante, pe teme diverse, fără o muncă stăruitoare pentru dezvoltarea interesului maselor largi pentru cunoștințe politico-științifice. În fiecare din întreprinderile noastre există un auditoriu dornic să asculte conferințe accesibile, atrăgătoare și bine documentate asupra principalelor evenimente politice interne și internaționale, conferințe care să explice în mod popular bazele materialiste, științifice, ale fenomenelor naturii și vieții sociale, conferințe despre cele mai noi realizări ale științei etc. Foarte puternic este interesul muncitorilor și tehnicienilor și pentru conferințele cu caracter tehnico-profesional, care popularizează metode înaintate de muncă, experiența fruntașilor producției, probleme ale progresului tehnic.

Fapt este însă că față de interesul și de cerințele culturale crescînde ale oamenilor muncii propaganda prin conferințe în întreprinderi se desfășoară nesatisfăcător. Este încă slabă colaborarea pe acest tărîm dintre organele sindicale și Societatea pentru răspîndirea științei și culturii.

Răspunderea pentru organizarea conferințelor în întreprinderi revine în primul rînd organelor sindicale, care trebuie să solicite S.R.S.C. conferențiari calificați și conferințe pe diferite teme. Experiența arată însă că numeroase consilii sindicale regionale, comitete centrale de sindicate și comitete de întreprinderi nesocotesc însemnătatea conferințelor și interesul maselor de muncitori pentru această importantă latură a muncii cultural-educative. Pînă la sfîrșitul lunii august, doar unele consilii sindicale regionale (București, Iași, Timișoara) au cerut S.R.S.C., pe bază de planuri, conferințe pentru oamenii muncii din întreprinderi. În schimb, în alte regiuni nu se țin conferințe cu lunile. Se pune pe drept cuvînt întrebarea: de ce la Oradea, bunăoară, unde există cluburi mari și întreprinderi cu săli spațioase, nici un comitet de întreprindere n-a solicitat în ultima vreme conferințe de la S.R.S.C.? De ce într-o serie de cluburi muncitorești din regiunea minieră, muncitorii nu pot asculta conferințe decît la zile festive? Este limpede că un activist cultural care-și pune cu adevărat la inimă problemele vieții culturale a tovarășilor săi, problemele educării lor comuniste, n-are dreptul să neglijeze o armă ideologică atît de importantă cum sînt conferințele.

Trebuie spus, totodată, că secția culturală a C.C.S. se preocupă slab de îndrumarea concretă a organelor sindicale în ce privește organizarea de conferințe, de conducerea efectivă a acestei activități și nu manifestă grija cuvenită pentru răspîndirea experienței pozitive din unele regiuni. Bunăoară, în ultima vreme s-a desfășurat o muncă rodnică în această direcție în regiunea Craiova. Din luna iulie pînă în prezent numai în întreprinderile și instituțiile orașului Craiova s-au ținut 65 de conferințe cu teme variate și interesante. La elaborarea și expunerea conferințelor au fost atrași intelectuali din localitate. Din păcate, această experiență n-a fost popularizată.

Unele filiale S.R.S.C. au un rol pasiv, mulțumindu-se să aștepte solicitări din partea organelor sindicale. Este necesar ca organele de conducere ale S.R.S.C. să dezvolte rolul activ, militant, al filialelor în organizarea sistematică de conferințe, prin încheierea de contracte cu comitetele de întreprindere pe baza studierii atente a cerințelor oamenilor muncii.

Un aspect esențial în organizarea de conferințe pentru muncitori îl constituie eficacitatea conferințelor, legătura lor cu problemele producției, încît ele să determine efectiv rezultate pozitive în practica muncii. Fără a se neglija problemele politice și de cultură generală, este necesar să fie extinsă experiența pozitivă din unele întreprinderi în ce privește folosirea pentru conferințe a intelectualității tehnice din uzine și fabrici, a muncitorilor fruntași, care pot trata cu competență și autoritate îndeosebi teme de producție strîns legate de problemele întreprinderii.

Din activitatea organizațiilor de partid

* *

Pentru o ordine exemplară în evidența de partid

Una din laturile principale ale muncii de partid este organizarea exemplară a evidenței de partid. În diferite documente C.C. al P.M.R. a subliniat importanța deosebită a problemelor gospodăririi documentelor de partid și a cerut organelor și organizațiilor de partid să mențină în această privință ordine desăvîrșită.

Recent Biroul Politic al C.C. al P.M.R., analizînd rezultatele preschimbării carnetelor de partid și felul cum se îndeplinesc Instrucțiunile C.C. al P.M.R. cu privire la primirea de candidați și noi membri de partid, a constatat că există încă lipsuri serioase în organizarea evidenței de partid. Organele și organizațiile de partid au primit sarcina ca pînă la 1 decembrie a.c. să introducă cea mai deplină ordine în evidența membrilor de partid.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini o serie de comitete raionale și orășenești de partid au luat măsuri imediate. Comitetele raionale și orășenești din regiunile Baia Mare, Galați, Pitești au constituit colective formate din cîte 2-3 tovarăși din activul de partid care se deplasează pe teren la organizațiile de bază, se interesează de situația membrilor de partid care nu și-au preschimbat carnetul de partid și care nu sînt trecuți în evidența de partid, stau de vorbă cu ei, se interesează de cauzele pentru care n-au participat un timp la viața de partid.

Pe baza constatărilor colectivelor, birourile comitetelor raionale sau orășenești discută situația fiecărui membru de partid în parte, hotărăsc trecerea lui în evidența de partid și iau măsurile necesare pentru preschimbarea carnetului de partid. În unele cazuri biroul comitetului raional (orășenesc) propune organizațiilor de bază să la în discuție pe unii membri de partid și să hotărască asupra situației lor de partid. Hotărîrile organizațiilor de bază sînt confirmate definitiv de către birourile comitetelor raionale (orășenești).

Trebuie spus însă că unele organe de partid subapreciază importanța introducerii unei evidențe exemplare a documentelor membrilor și candidaților de partid și n-au luat măsurile cuvenite pentru îndeplinirea hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Comitetele raionale din orașul București, din regiunile Cluj, Ploești, Stalin, Craiova au încă o evidență neclară, necomplectă, în gospodărirea acestor documente. Comitetele de partid din aceste regiuni înfăptuiesc încet, greoi, indicațiile privind crearea colectivelor pentru rezolvarea situației de partid a tovarășilor netrecuți în evidența de partid sau cu carnete de partid nepreschimbate.

Aceste comitete raionale de partid trebuie să înțeleagă că necesitatea unei perfecte evidențe de partid decurge din însăși principiile organizatorice ale partidului, care stabilesc că fiecare membru de partid trebuie să facă parte dintr-o organizație de bază și să activeze în cadrul ei pentru realizarea politicii partidului.

Organizarea unei evidențe exacte a membrilor și candidaților de partid permite să se urmărească dezvoltarea organizațiilor de partid și compoziția lor socială, să se cunoască locul de muncă al fiecărui membru de partid și candidat de partid și să se facă o justă repartizare a lor în diferite sectoare de muncă, să se reglementeze creșterea rîndurilor partidului. Organizarea unei evidențe exemplare este o sarcină de cea mai mare însemnătate pentru apărarea purității rîndurilor partidului împotriva pătrunderii de elemente străine sau dușmănoase.

Comitetele raionale (orășenești), sub îndrumarea comitetelor regionale, trebuie să ia măsuri ca pînă la 1 decembrie să termine punerea la punct a evidenței de partid. Membrii de partid care nu figurează încă în evidența unui organ de partid au datoria să se intereseze de rezolvarea situației lor, întrucît după 1 decembrie aceasta se va face numai pe bază de cerere.

O evidență bine pusă la punct contribuie la întărirea disciplinei de partid, duce la ridicarea nivelului întregii munci de partid.

Munca S. M. T. în discuția biroului Comitetului regional de partid București

Biroul Comitetului regional de partid București a analizat într-o ședință munca depusă de stațiunile de mașini și tractoare de la Titu, raionul Răcari, și Grivița, raionul Slobozia.

Din ședință a reieșit că lucrările executate de cele două S.M.T.-uri în primăvara și în vara acestui an au fost de bună calitate. Tractoriștii de la S.M.T.-Grivița și-au îndeplinit aproape sută la sută sarcinile ce le reveneau în campania de primăvară — fapt pentru care au cucerit steagul de S.M.T. fruntaș pe regiune.

În campania de vară însă S.M.T.-Grivița nu și-a îndeplinit decît 39% din sarcinile de plan, iar S.M.T.-Titu 69,4%. Prețul de cost pe hantru a fost cu mult mai mare decît cel stabilit. Aceste lipsuri, așa după cum a reieșit din ședință, se datoresc în mare măsură faptului că organizațiile de bază din S.M.T.-uri nu s-au ocupat de problemele producției, de antrenarea tractoriștilor în întrecerea pentru sporirea productivității muncii și întreținerea în cît mai bune condiții a tractoarelor. Datorită lipsei de vigilență de care au dat dovadă conducerile administrative din aceste stațiuni, unele elemente dușmănoase, afaceriste și corupte, au reușit să se strecoare în diferite munci de răspundere. O vină serioasă poartă Comitetele raionale de partid Răcari și Slobozia, Direcția agricolă regională și serviciul regional S.M.T., care deși au cunoscut această stare de lucruri n-au luat la timp măsurile cuvenite pentru înlăturarea elementelor dubioase din conducerea acestor S.M.T.-uri.

Pe baza propunerilor făcute, Comitetul regional de partid București a luat o hotărîre menită să ducă la îmbunătățirea muncii stațiunilor de mașini și tractoare din regiune.

Printre altele hotărîrea prevede ca pînă la 15 octombrie comitetele raionale de partid să analizeze munca organizațiilor de bază din S.M.T., iar Sfatul popular regional București să analizeze felul în care Direcția agricolă regională se ocupă de controlul și îndrumarea S.M.T.-urilor.

Schimb de experiență între agitatorii din ramura forestieră

BACĂU (coresp. „Scînteii") — Comitetul regional de partid Bacău a organizat la centrul forestier Vaduri un schimb de experiență între agitatorii organizațiilor de bază din exploatările forestiere din raioanele Piatra Neamț, Ceahlău și Tg. Neamț. Consfătuirea a avut ca scop îmbunătățirea muncii de agitație în rîndurile muncitorilor care lucrează în pădure. Patru agitatori dintre cei mai activi au prezentat cîte un referat din care au reieșit metodele folosite în munca de lămurire pentru antrenarea muncitorilor în întrecerea socialistă, pentru popularizarea și extinderea metodelor înaintate de lucru, valorificarea rezervelor interne, sporirea acumulărilor etc.

Pe marginea referatelor, agitatorii Dumitru Tudose, Constantin Păun, Gheorghe Cristea și alții au făcut o serie de propuneri în legătură cu instruirea la timp a agitatorilor și înarmarea lor cu cunoașterea problemelor curente, precum și cu metodele care trebuie folosite în munca de lămurire a problemelor interne și internaționale.

Scrisori către „Scînteia"

„Neglijențe mici"

Lucrătorii din cadrul Oficiilor P.T.T.R. depun zi de zi eforturi pentru ca trimiterile poștale să ajungă la timp destinatarilor. Cu toate eforturile depuse, mai există în această privință o serie de lipsuri, îndeosebi în ceea ce privește operativitatea expedierii trimiterilor poștale. În afară de lipsurile care provin din vina organelor P.T.T.R. — și pe care nu vreau deloc să le micșorez — vreau să vă spun că sînt și lipsuri care se datoresc faptului că unii cetățeni și îndeosebi unele instituții și întreprinderi redactează adresele și timbrează corespondența în mod neglijent. Spre exemplu, sînt cazuri cînd în adresă se indică numai numele expeditorului și numele străzii, neglijîndu-se numărul; sau se indică numai numele întreprinderii și raionului, omițîndu-se localitatea etc.

Numai la oficiul P.T.T.R. București I, de exemplu, dacă ați veni într-o zi în vizită, ați rămîne uimiți de felul cum sînt redactate adresele și timbrate multe din scrisorile sosite acolo din toate colțurile țării. De pildă, pe unele corespondențe poștale nu s-a scris decît „I.C.S.M.-loco" sau „I.D.T.-loco" sau „D.G.A.D.-loco" etc. Desigur că mulți dintre cititorii acestor rînduri — și ca ei mulți tovarăși de-ai noștri de la acest oficiu poștal — n-au de unde să știe că I.C.S.M. înseamnă „Întreprinderea de confecții stîlpi metalici" — întreprindere care, de altfel, nici nu se află în București, ci într-o comună din regiunea București; sau că D.G.A.D. înseamnă „Direcția generală de aprovizionare și desfacere" (unii chiar dacă știu acest lucru nu pot ghici din care anume minister face parte această direcție). În aceste condiții, corespondența nu poate fi decît returnată expeditorului sau, în cel mai fericit caz, să se plimbe de la un oficiu la altul pînă se află adresa completă. Se pierde astfel timp, se întîrzie corespondența, se îngreunează și rezolvarea altor lucrări.

Mă gîndesc că asemenea corespondențe cuprind probabil materiale importante pentru buna mers al întreprinderilor, știri așteptate de cetățeni; de ce să se producă neajunsuri și nemulțumiri din cauza unor asemenea „neglijențe mici"?

M-am adresat ziarului „Scînteia" cu această scrisoare deoarece socot că prin publicarea acestor rînduri vom obține din partea cetățenilor, instituțiilor și întreprinderilor un sprijin în eforturile noastre de a îndruma și preda la timp destinatarilor orice trimiteri poștale.

V. TEODOR
lucrător P.T.T.R. București

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE ÎN „SCINTEIA"

„Mai mult sprijin țăranilor muncitori din raionul Darabani pentru formarea de întovărășiri agricole"

În „Scînteia" nr. 3327 a fost publicat articolul „Mai mult sprijin țăranilor muncitori din raionul Darabani pentru formarea de întovărășiri agricole" în care se arăta printre altele că Comitetul raional de partid Darabani nu acordă atenția cuvenită muncii politice în rîndul țăranilor muncitori pentru crearea de noi întovărășiri agricole.

Răspunzînd redacției, Comitetul raional de partid Darabani arată că cele cuprinse în articol sînt juste. Pentru îndreptarea situației a fost instruit temeinic aparatul de partid și s-au dat sarcini concrete fiecărui membru din biroul comitetului raional de partid să sprijine munca organizațiilor de bază de la sate. Comitetul executiv al sfatului popular raional a analizat problemele sprijinirii țăranilor pentru crearea de noi întovărășiri agricole.

Totodată, Comitetul regional de partid Suceava a luat unele măsuri de întărire a aparatului de partid din raionul Darabani cu cadre corespunzătoare. Biroul Comitetului regional de partid Suceava a repartizat pe unii activiști ai comitetului regional să se ocupe de întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor din acest raion.

Aripi care nu s-au frînt

De curînd, la Centrul de documentare tehnică al Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, a avut loc o adunare consacrată comemorării a 5 ani de la moartea lui Traian Vuia, a 42 de ani de la moartea lui Aurel Vlaicu și împlinirii a 30 de ani de la decolarea primului hidroavion românesc, inventat și construit de inginerul Radu Stoica. Cu acest prilej academicieni, oameni de știință, unii din ei martori la primele zboruri ale lui Traian Vuia și Aurel Vlaicu, au evocat, vorbind despre tradițiile aviației noastre, figurile marilor ei înaintași.

În anii din urmă, în cadrul vastei acțiuni patriotice întreprinse de partid și guvern pentru scoaterea la lumină a tradițiilor înaintate, progresiste, din trecutul științei și culturii noastre, memoria lui Traian Vuia și Aurel Vlaicu se bucură de o deosebită cinstire. După cum se știe, Academia R.P.R. i-a ales pe Aurel Vlaicu ca membru post-mortem încă acum 6 ani. Numeroase conferințe consacrate activității lui Vlaicu și Vuia au fost organizate în școli, universități, așezăminte de cultură. Casele unde s-au născut primii noștri aviatori sînt astăzi transformate în muzee. La Centrul de documentare tehnică, două săli poartă numele lui Vlaicu și Vuia; ele cuprind portretele lor, fotografiile și machetele avioanelor pe care le-au construit. Este cercetată și studiată opera lor — operă ce marchează momente însemnate în istoria aviației și oglindește cu strălucire puterea de creație a poporului nostru, capacitatea sa de a aduce contribuții valoroase în știința și tehnica mondială.

★

...Vlaicu a fost mai cunoscut printre ai săi. A trăit, a trudit și a zburat aici, deasupra plaiurilor dunărene. Oamenii simpli l-au îndrăgit; i-au închinat și cîntece: ani în șir după tragica-i prăbușire la poalele Carpaților, orice aeroplan care trecea pe cerul patriei era numit „Vlaicu", după numele maistorașului din Binținți... Dar Vuia? Acum vreo 10-15 ani, numele lui trezea slabe ecouri. Condițiile nepriel nice din Romînia trecutului îl siliseră să ia drumul străinătății.

Sînt, totuși, în viața lui Traian Vuia și a lui Aurel Vlaicu anumite trăsături comune.

Traian Vuia s-a născut în 1872. Vlaicu, zece ani mai tîrziu. Amîndoi feciori de țărani — primul dintr-un cătun al cîmpiei bănățene, ultimul din inima Ardealului. Același pătimaș interes, de mici, pentru jocuri puțin obișnuite: cercetarea unui ceasornic, a unei rotițe, adevărate vînători după liliecii din clopotnița satului ca să-i prindă, să le studieze aripile. Studiile secundare în tîrgul cel mai apropiat — și, după ce părinții și-au mai ipotecat cîteva iugăre de pămînt, înscrierea la facultate. Studiază setoși cursurile de mecanică aplicată; amîndoi se simt tulburați de năzuința milenară a oamenilor: zborul... În odăițele modeste, de studenți, visurile cuceririi înălțimilor capătă aripi tot mai puternice, mai sigure dar coborîrea la realitate e un veșnic prilej de amărăciune. Vuia, înscris la facultatea de Drept, unde nu se cerea frecvență, încearcă — zadarnic — să se impace cu un servici care nu-l interesa: funcționar la o cancelarie de avocatură. Speră să stringă bani și să-și construiască un avion. Mai tîrziu, Vlaicu — ajuns student la München — e silit și el să-și caute de lucru. Se angajează la uzinele „Oppel" din Rüsselsheim; speră să stringă bani și să se-apuce de avion... Lupta continuă. Trec anii. „Mamă, voi veni acasă în zbor, ori nu mă voi mai întoarce niciodată" — scrie Vuia. „Sînt mulți care nu cred că eu o să zbor — scrie mai tîrziu. Vlaicu. Dar mie nu-mi pasă, o să le arăt".

Vuia a rămas departe de țară pînă aproape de sfîrșitul vieții, cînd partidul și guvernul l-au ajutat să-și revadă pămîntul natal, renăscut la viață nouă. A fost un exil silit; nu găsise — în țara sa — teren prielnic de activitate. În această privință, viața maistorașului din Binținți, Aurel Vlaicu, e grăitoare. E viața unui om pasionat, talentat, cu o putere de muncă rară, dar silit să zmulgă fiecare biruință cu prețuri amare. Să ne amintim... Alergături pe la toate ministerele — și pretutindeni uși închise, urechi înfundate; lucru deosebit de dureros pentru firea lui mîndră, simțitoare. Cu greu, sprijinit de cîțiva oameni de inimă, e primit la Arsenalul armatei și „lăsat" să-și facă acolo experiențele. Zeci de nopți albe lîngă strung sau cu rindeaua în mînă, inginer, meșter și calfă în același timp. Mai tîrziu i se taie leafa. Noi intervenții, alergături. Ministerul refuză să cumpere motor pe motiv că... În aprobarea inițială era vorba doar de construirea unui avion și... nu se pomenea nimic de motor! Apoi, calomniile, mîrîiturile ce încercau să umbrească victoria primelor sale zboruri. Și, în sfîrșit, moartea timpurie, prichindă de avionul vechi, uzat, obosit — construcția unui nou model tărăgănîndu-se de multă vreme.

Și totuși, Vlaicu și Vuia au izbîndit!

Înainte de Santos-Dumont, înaintea vestitului aviator francez Farman, cu 3 ani înainte ca Blériot să fi trecut Canalul Mînecii cu avionul său, românul Traian Vuia, fiu de țărani săraci din Bujoru-Banatului, s-a înălțat de la pămînt cu avionul inventat și făurit de el. Se știe că primul zbor din lume, în 1882, al unui aparat mai greu ca aerul, a fost realizat de marele inventator rus A. F. Mojaiski. Au urmat apoi și în țări epuizate încercări reușite de zbor cu aparate mai grele decît aerul; totuși, nu fusese rezolvată problema ridicării de la pămînt a aparatelor cu mijloace proprii de bord, fără cabluri care să tragă avionul la pornire, fără șine sau planuri de lansare. Meritul lui Vuia constă în faptul că el a reușit să zboare cu un avion mai greu ca aerul, folosind, pentru întîia oară, numai propriile mijloace de bord, fără nici o intervenție din afară. Revista „L'Aérophile" din Paris, organul oficial al Aero-Clubului Franței, consemna astfel evenimentul: „În momentul în care experiențe de același fel sînt în curs de execuție sau pe cale de preparare este cu desăvîrșire just de a se aminti că d-l Vuia e primul la noi care a încercat realmente, cu aparat suficient de mare pentru a ridica greutatea unui om, lansarea directă a unui aeroplan, montat pe un cărucior purtător și propulsat de o elice aeriană".

În vara lui 1910 „mașina de zburat" a lui Vlaicu s-a desprins și ea de la pămînt, avîntîndu-se pe drumurile nevăzute și fără de sfîrșit ale văzduhului. O nouă pagină glorioasă în istoria aviației... Tînărul înalt, smead, cu mîinile mari și bătătorite de muncă, și „gîndacul" său — un aparat simplu, ingenios, care corespundea în cel mai înalt grad cuceririlor științei și tehnicii din acea vreme, aviînd în plus o serie de inovații de mare însemnătate — atrag repede atenția țării, apoi a lumii. Una din primele încercări — întrecerea în înaltul cerului cu un „Farman" și un „Blériot" — îi consacră pentru totdeauna victoria. Sub straja senină a cerului, Vlaicu urcă sus, tot mai sus... Cu noul aparat „Vlaicu II" participă la concursuri, serbări. La Aspern, lîngă Viena, cucerește lauri pentru poporul său...

...La 12 ani după moartea lui, în 1925, tînărul inginer Radu Stoica făurește primul hidroavion românesc; un aparat de construcție originală, cu o stabilitate nautică superioară pe mările închise — ca Marea Neagră — și cu viteze mari.

★

Aripile primilor noștri zburători nu s-au frînt.

Viața marilor înaintași ai aviației noastre, pionieri străluciți ai aviației mondiale, constituie pentru piloții, inginerii și constructorii de avioane, care pășesc pe calea deschisă de Vuia și Vlaicu, pentru întregul nostru tineret o minunată pildă de îndrăzneală creatoare, de muncă patriotică pentru dezvoltarea aviației românești, pentru progresul științei și tehnicii, spre binele și gloria patriei și poporului nostru.

I. CRAIOVEANU

Filarmonica de stat „Banatul" și-a deschis stagiunea

TIMIȘOARA (coresp. „Scînteii"). — Duminică dimineața, în sala „Maxim Gorki" din orașul Timișoara, a avut loc primul concert simfonic din această stagiune dat de Filarmonica de stat „Banatul" sub conducerea dirijorului Paul Popescu. La concert și-a dat concursul și violonistul Ștefan Gheorghiu, artist emerit al R.P.R. Concertul s-a bucurat de succes.

În prezent, Filarmonica de stat „Banatul" pregătește un turneu cu prilejul căruia va da 18 concerte în orașele București, Cluj, Orașul Stalin, Craiova, Tg. Mureș și altele.

Cursuri populare de limba rusă

SUCEAVA (coresp. „Scînteii"). — Anul acesta vor funcționa în orașele și satele regiunii Suceava 536 cursuri populare de limba rusă, organizate de A.R.L.U.S., la care s-au înscris peste 7.300 oameni ai muncii. La uzinele textile „Moldova" din Botoșani, la combinatul „Prodaliment" din Burdujeni, la Banca de Stat, Tribunalul popular din Suceava și în multe alte locuri cursurile și-au și început activitatea.

Un mare ajutor pentru cei care studiază limba rusă în dorința de a cunoaște experiența sovietică în diferite domenii de activitate îl constituie publicațiile sovietice. Crește de aceea an de an numărul celor ce se abonează la ziarele și revistele sovietice. Pentru anul 1956 s-au făcut pînă acum în regiune 6.268 abonamente la peste 300 de diferite publicații sovietice.

Scrisoare din Valea Jiului

Moș Victor Dumitraș, miner tînăr

Victor Dumitraș îmbătrînește pe zi ce trece... Părul, altădată negru și lucios ca pana corbului, acum-acum o să fie alb. S-a îngrășat. Obrazu-i smead a căpătat străvezime... Iar ochii — despre care se spune că păstrează cel mai mult tinerețea! — ochii-i albaștri, mai ieri neobișnuit de pătrunzători, mobili, plini parcă de-o febră arzătoare, se umbresc adeseori a oboseală.

Ce vreți? Vremea nu iartă.

Și ce miner este! Cînd îi simt pasul (și pășește Victor-baci drept, voinicește; atît i-a mai rămas: pasul semeț de odinioară), plaiurile Aninoasei parcă tresar. Iar cînd intră-n mină... Cum îl poate primi mina pe cel mai destoinic dintre fruntași? Pe fruntașul-veteran al bătăliei cu adîncurile? Pe omul decorat, stimat, cunoscut de toți? Pe cel care, în ultimul deceniu, a pus perforatorul în mînă nu la doi sau la trei, ci la peste cincizeci de tineri ortaci? Dar Victor Dumitraș s-apropie cu pași repezi de cel de-al 60-lea an de viață. De peste treizeci lucrează în abatajele Văii Jiului. Și ce trudă în primii douăzeci!... La anii lui, și după cîte furtuni i-au măsurat puterea, oricare s-ar gîndi — și-ndreptățit i-ar fi oftatul de ușurare — la dulceața odihnei; da, da și-ar rostui ultimele treburi cu fața spre căsuța cu odăi adumbrite de perdele alb-înspumate, odăi mirosind a busuioc, unde-n toamnele lungi ascultă cum șuieră vîntul prin hornuri și te gîndești la toate cîte-au fost și s-au petrecut pe lumea asta.

Despre toate acestea i-a vorbit într-una din seri Ana, nevastă-sa; i-a vorbit privindu-l rugătoare și împungînd repede-repede nelipsitul șervețel brodat; și ca întotdeauna — în sfertul de veac de cînd sînt împreună — Dumitraș, vestitul miner, a ascultat-o cu plecată supușenie.

— Apoi, omul lui dumnezeu, mai gîndește-te și la tine. Ai trudit destul. Ți-a venit sorocul. Și inima te supără... De mult trebuia să fi ieșit la pensie.

Victor Dumitraș a închis ochii. A pălit. Ana l-a privit nelămurită. Dar cuvîntul liniștitor, deși tîrziu, a venit totuși:

— Bine, Ană... Mîine dimineață mă duc să vorbesc la direcțiune. Cînd ies din șut mă duc și vorbesc...

★

Îl întîlnesc după vreo două zile, la amiază, pe drumeagul bătătorit ce coboară de la mină. E cu echipa: Iancu, cei doi frați Drăgoi, Moisin Remuț, Preda... Toți agitați. Vorbăreți. Dînd din mîini. Îl întreb din ochi: pensia?

— Ei, pensie... Vino încoace!

Îmi povestește îndată. Nu, în dimineața aceea nu s-a putut duce la direcțiune. N-are nici o vină — stai să vezi cum s-a-ntîmplat... Era-n șut. Totul s-a petrecut într-o fulgerare de clipă. În abataj a năvălit, gîfîind, un om. Părea în prada unei mari neliniști. — Ce e? — Dădurăm de foc, fraților. Ne mai trebuie un om de ajutor. Ei, și s-a întîmplat ceea ce trebuia să se întîmple (apasă intenționat pe „trebuia", cu ochii la ceilalți, vrînd parcă să le spulbere anumite păreri). Adică i-a dat pickhamerul lui Remuț și l-a lăsat să conducă... Băieții s-au supărat. Cică de ce nu i-a lăsat pe ei să meargă la foc. Cum să-i lase? Pe cine să-l lase? Pe Remuț, cu mîinile lui albe și subțiri ca de domnișoară? Pe vreunul din Drăgoi — să se supere celălalt? Sau pe Iancu? Iancu-i prea așa, zburdalnic. Iar Preda...

— Lasă, mormăie unul din Drăgoi, privindu-l printre gene — mai bine zi că... zău... cauți răul cu luminarea. Ce căutai la foc? Aia era treabă grea... pentru unul tînăr... Căldură, fum...

— Ei, intervine bătrînul, grăbit, las-o moartă. Principalul e că focul a fost închis: și că-n zori, sfîrșit de oboseală cum era, a uitat să se mai ducă la direcțiune. Dumitraș rîde: pe urmă a venit duminica. Iar azi... azi a intrat în șut odată cu primul schimb, urmînd ca la amiază să meargă la direcțiune și să vorbească. Da' nu s-a dus. Cum să se ducă? Păi știi ce s-a-ntîmplat azi? Stai să vezi...

...Anevoios e coborîșul pe treptele „suitoarei". 20 de metri... 50... În toată clipa, senzația golului căscat sub picioare; armura de nepătruns a întunericului negru, umed, și curentele de aer vîslind în sus și-n jos ca niște lilieci nevăzuți; și dacă n-ar fi lampa tovarășului de dedesubt... Drept pentru care Victor Dumitraș — de obicei ferit de musafiri nepoftiți — plimbăreți, ziariști... — s-a mirat cînd, spre sfîrșitul șutului în abataj a intrat un om necunoscut. Îl însoțeau directorul, cîțiva ingineri, meșterul Noul venit — un tovarăș cu muncă de răspundere — l-a salutat și, apropiindu-se de frontul de lucru, a început să-l descoase: cum e cu stratul; cît realizează; cum stau cu ciclograma; cu vagonetele goale, cu cizmele... „Oare aici nu s-ar putea deschide un front scurt?" — a întrebat. El, Dumitraș, abia și-a stăpînit bucuria; de unde cu greu mormăise, supărat că e ținut din lucru — acum a dat repede pickhamerul lui Moisin și a început să-și verse focul: da, se poate, firește că se poate! Condiții există! Avantaje — productivitate sporită! El de mult s-a gîndit la asta! A și spus-o tehnicienilor, și nu odată! Dacă s-ar interesa și el mai mult... — Bine, a hotărît celălalt, vrei să studiezi încă odată, temeinic, ce și cum trebuie făcut? Apoi să te duci iarăși la tehnicieni. O să vorbesc și eu cu ei.

Dacă vrea? Poftim întrebare... Chiar acum merg să discute, în colectiv, problemele; să facă planuri. Unde? Firește, la el acasă... da, în căsuța cu perdele albe, unde Ana, în prag, precis că-l așteaptă să vină cu certificatul de pensionar. N-o să-i fie lesne s-o îmbuneze; dar ce naiba, doar e nevastă de miner, trebuie să înțeleagă și ea că e vorba de o treabă importantă — și-o să-l mai păsuiască pînă va pune la punct povestea asta cu frontul cel nou.

★

Ne întîlnim iarăși, după cîtva timp, la direcția minei.

— Ce-ai mai făcut cu pensia?

— Las-o încolo. N-am avut timp. Știi? A venit Ion...

Ion e bălatul cel mare. Leit taică-său la chip, la apucături și... (după Ana) la neascultare. E inginer: în vara asta a terminat Institutul de mine. A venit să se documenteze pentru lucrarea examenului de stat: „Posibilitățile introducerii armării în fier la mina Aninoasa". Timp pentru pensie? Aleluia... Cine să-l ajute pe Ion? Cine să-l întovărășească pas cu pas, între două cumpeni de zi, prin toate galeriile, abatajele, fronturile? Cine să-l ia peste picior pentru „teoriile" prea îndrăznețe și să-l împingă de la spate, ca pe-un copil ce e, cînd se lovește cu capul de cîte-un prag?

Așa că... El, Victor Dumitraș, tot nu și-a găsit timp pentru... Dar se pare c-a și uitat de poruncile Anei. De cîteva zile, la amiezi, se urcă-n autobus și nu se oprește pînă la Vulcan. La Vulcan lucrează combina Donbas. A ținut morțiș s-o cunoască. Și cînd ochii văd, inima — de... De aceea a prins să se învîrtească mereu pe-aci, pe la direcțiune, cu treabă sau fără, și să dea de înțeles că nici Aninoasei nu i-ar strica așa o mașină fainâ. Dimpotrivă. El, Victor Dumitraș, s-ar lega...

Îi fac cu ochiul:

— Și cît crezi c-o să-ți mai meargă cu tovarășa Ana?

— Ei... Pînă cînd...

★

...Pînă cînd, într-una din serile acestea, Ana i-a vorbit iarăși; i-a vorbit fixîndu-l fără cruțare și greșind mereu împunsăturile pe nelipsitul șervețel... Dar — ca niciodată în sfertul de veac de cînd sînt împreună! — Dumitraș nu și-a mai plecat fruntea a supușenie.

— Da' nu-s obosit, măi Ană.. Zău...

Ana a ridicat ochii spre cer; a oftat lung... Și l-a urmărit, posomorîndu-se, cum își înfundă nasul într-una din cărțile lui Ion și tot citește, tot citește... Poate a înțeles, poate nu — dar tîlcul cuvintelor nerostite a umplut toată odaia.

...Victor Dumitraș se uită în oglinda vieții; se uită și nu-și descoperă nici un fir de cărunțete. Unde-i bătrînețea? Oboseala, bătrînețea încep acolo unde se sfîrșesc visurile; cînd nu-ți mai dorești nimic, nimic de seamă, cînd nu mai rîvnești la ceva mare, frumos, de înfăptuit. Or, el are atîtea visuri, planuri! Zău, Ană... E doar miner; adică ostaș într-un detașament de frunte al muncitorimii. Și comunist pe deasupra.

...Drept pentru care — în urma celor văzute și constatate și la propunerea unui șir întreg de mineri cu care am stat de vorbă — cititorul este rugat să citească primul pasaj al povestirii noastre în felul următor: „Victor Dumitraș întinerește pe zi ce trece; e adevărat că părul, altădată negru ca pana corbului, acum-acum o să fie alb; că obrazu-i a căpătat străvezime; că ochii-i pătrunzători și mobili se umbresc adesea a oboseală. Dar bătrînețea, ca și tinerețea, le măsori după fapte. Și faptele lui Victor Dumitraș, miner tînăr..."

I. PURCARU
GH. RADEL

„Înfrățirea" — un cămin cultural al prieteniei

Tinerii din satul Tîrgoviște, raionul Lugoj, cunosc multe cîntece și dansuri populare din folclorul romîn și maghiar. Acum ei au la dispoziție un cămin cultural, construit de curînd prin autoimpunere, unde cu prilejul serbărilor pe care le organizează cîntă și joacă plini de voioșie. Țăranii muncitori romîni și maghiari din satul Tîrgoviște au denumit căminul lor cultural „Înfrățirea".

În clișeu: Clădirea căminului cultural „Înfrățirea" din satul Tîrgoviște.

De ce întîrzie muncile agricole în regiunea Bacău?

Acum, mai mult ca în oricare perioadă a anului, muncile agricole sînt numeroase, cer multă chibzuială în folosirea mijloacelor şi forţelor de lucru şi mare grabă.

Multe gospodării colective, cum sînt, de exemplu, cele din Păstrăveni, Ţibucani şi Urecheni, raionul Tîrgu Neamţ, gospodării agricole de stat, ca cele din Dămieneşti şi Parincea, raionul Bacău, precum şi unii ţărani cu gospodării individuale au început de mult culesul porumbului, cartofilor şi însămînţările de toamnă.

Dar cu o rîndunică — spune o vorbă din popor — nu se face primăvară. Cei ce se abat prin satele raioanelor Bacău, Piatra Neamţ sau Tîrgu Neamţ rămîn miraţi văzînd lanurile de porumb galbene, dar neculese, floarea-soarelui cu pălăriile aplecate spre pămînt din care boabele stau gata să cadă de coapte, miriştile rămase nearate, aşteptînd plugurile să răstoarne brazde adînci.

Comparativ cu regiunile învecinate, regiunea Bacău e mult rămasă în urmă cu lucrările agricole, cu toate că în această regiune unele lucrări trebuie făcute mai din vreme.

Condiţiile naturale şi posibilităţile de lucru existente în regiunea Bacău permit ca muncile agricole să fie făcute la vreme. Care sînt însă cauzele care au dus la întîrzierea lucrărilor agricole de toamnă?

Experienţa a dovedit că cele mai bune planuri riscă să rămînă pe hîrtie atîta vreme cît nu se desfăşoară o muncă vie, neobosită pentru antrenarea maselor la realizarea planurilor, atîta vreme cît nu se organizează o îndrumare şi un control operativ care să asigure înlăturarea greutăţilor şi neajunsurilor ce se ivesc în toiul muncii. Este de necontestat faptul că în regiunea Bacău s-au făcut planuri; sfatul popular regional a prelucrat planul său cu sfaturile populare raionale, acestea la rîndul lor le-au prelucrat cu sfaturile populare comunale. Peste tot se ştie că e timpul să se culeagă porumbul, cartofii etc., să se are şi să se însămînţeze, ş.a.m.d. Însă, atît sfatul popular regional, cît şi sfaturile populare raionale păcătuiesc tocmai prin aceea că nu antrenează masele la lupta pentru îndeplinirea planurilor întocmite.

Să vedem, de exemplu, cum se îndeplineşte una din principalele sarcini din actuala perioadă a muncilor agricole: însămînţarea cu grîu şi secară a întregii suprafeţe planificate. Dată fiind importanţa deosebită a acestor culturi pentru asigurarea pîinii poporului muncitor, comitetul executiv al sfatului popular regional a hotărît să se aleagă terenurile cele mai potrivite, iar acolo unde astfel de terenuri nu sînt suficiente, însămînţarea grîului şi secarei să se facă şi după alte premergătoare decît cele obişnuite, cum ar fi unele păioase şi chiar grîu după grîu. Era necesar deci ca activiştii sfaturilor populare să desfăşoare o stăruitoare muncă de lămurire pentru a arăta ţăranilor muncitori că este în propriul lor interes să are deîndată mirişte sau să culeagă porumbul şi să bage plugurile ca să aibă unde însămînţa grîul. Dar aşa ceva nu s-a întîmplat. În comunele Serbeşti, Săuceşti, din raionul Bacău, Girov, Căciuleşti, Bodeşti, din raionul Piatra Neamţ, şi multe altele, ţăranii muncitori şovăie să pună grîu după grîu, deoarece agronomii şi deputaţii sfaturilor populare, fruntaşii recoltelor bogate n-au fost antrenaţi să lămurească pe ţăranii muncitori asupra avantajului semănatului la vreme.

În planurile sfaturilor populare se prevede ca ţăranii muncitori să fie lămuriţi să taie porumbul şi să-l care în ogrăzi chiar dacă n-a ajuns în întregime la maturitate deplină. Cu toate acestea, în comuna Bodeşti, nici acum nu se face recoltarea porumbului, pe motiv că ar fi verde.

Că-i bun de cules o spun colectiviştii din Bodeşti, care au început culesul, o spune şi bătrînul ţăran muncitor Andrei Ifrim: „Chiar dacă ar fi verde, tot verde rămîne mult timp, că suge apă. Dar, dacă-l tai, se usucă şi-l poţi pune în glugi pînă s-o coace de tot".

Întîrzierea culesului porumbului nu se datoreşte faptului că „e verde", ci lipsei de preocupare pentru lămurirea ţăranilor muncitori asupra necesităţii de a elibera cît mai grabnic terenul în vederea însămînţării grîului.

Folosirea unor seminţe de soi selecţionate şi tratate, însămînţatul cu maşinile — aceste reguli agrotehnice de bază — au fost înscrise la loc de frunte în planurile întocmite. În acest scop s-au luat unele măsuri pentru organizarea centrelor de selecţionare şi tratare a seminţelor, pentru folosirea semănătorilor de la cooperative etc.

La Căciuleşti centrul funcţionează de cîteva săptămîni. Oamenii din sat şi comunele învecinate vin în număr mare cu seminţele la trior. Toate ar fi bune, numai că la centrele din Căciuleşti, din Girov şi alte comune trioarele sînt stricate. Sfaturile populare ştiu lucrul acesta. Nimeni nu mişcă însă un deget pentru ca trioarele să fie imediat puse la punct.

La cooperativa din Girov sînt 8 semănători, dintre care 3 stricate încă din toamna trecută. Repararea lor n-ar necesita prea multă bătaie de cap pentru mecanicii de la un S.M.T. sau de la altă întreprindere. De luni de zile oamenii bat la uşa sfatului popular, fără ca preşedintele sau secretarul să catadixească să trimită semănătorile la reparat.

Despre metodele birocratice şi lipsa de preocupare pentru mobilizarea maselor de ţărani muncitori în vederea grăbirii muncilor agricole de toamnă vorbeşte de la sine faptul că sesiunea din 2 octombrie a sfatului popular regional a dezbătut foarte sumar şi în general problemele campaniei agricole, deşi aceste probleme figurau ca prim punct pe ordinea de zi. Este semnificativ faptul că la discuţiile la raportul comitetului executiv — un raport cifric care nu scotea la iveală adevăratele cauze ale întîrzierii muncilor agricole — n-au luat cuvîntul decît vreo 3 sau 4 deputaţi şi invitaţi. Nici măcar preşedinţii comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale nu s-au înscris la cuvînt.

Pentru executarea la timp şi în bune condiţii a muncilor agricole se cere ca organizaţiile de partid să desfăşoare o largă şi susţinută muncă politică şi organizatorică în rîndurile oamenilor muncii de pe ogoare. Dacă ţinem seama că în campaniile agricole trecute organizaţiile de partid, în frunte cu comitetul regional P.M.R.-Bacău, au desfăşurat o mai intensă muncă politică în rîndul ţărănimii muncitoare şi s-au obţinut rezultate bune, pare de neînţeles de ce muncile agricole din această toamnă sînt atît de întîrziate în regiune. Planul de acţiune întocmit de comitetul regional de partid nu prinde viaţă mai ales din cauză că organizaţiile de partid din sate nu primesc un sprijin concret şi eficace, iar controlul îndeplinirii sarcinilor este foarte slab. Deşi comitetul regional a recomandat primilor secretari în şedinţele din 19 şi 22 septembrie să treacă de îndată la lucru, comitetele raionale de partid, în loc să-şi elaboreze planuri concrete, potrivit cu condiţiile specifice ale fiecărui raion, s-au mulţumit să copieze mecanic planul comitetului regional. Mai mult, unele comitete raionale de partid, cum este bunăoară comitetul raional de partid Tîrgu Ocna, n-au nici pînă acum un plan de muncă în care să stabilească sarcinile precise fiecărui membru şi fiecărui activist al comitetului. Comitetul raional Tîrgu Ocna munceşte unilateral, nu îmbină în mod just sarcinile permanente cu sarcinile ce le are în campania agricolă de toamnă. „Am lăsat totul la o parte, căci sîntem în „campanie" pentru crearea de întovărăşiri în satele Prăjoaia şi Corbu" — spune tov. Vasile Constantin, şeful secţiei agrare a comitetului raional de partid.

Nu-i de mirare că în raionul Tîrgu Ocna s-au însămînţat pînă acum doar 40 hectare.

Un rol hotărîtor în grăbirea muncilor agricole îl are agitaţia politică de masă. Agitatorii trebuie învăţaţi să ducă munca de lămurire pe circumscripţii electorale, din casă în casă, antrenînd pe fruntaşii recoltelor bogate şi deputaţii sfatului popular. Or, la ultima şedinţă de instruire a agitatorilor, care a avut loc în comuna Răucesti, raionul Tîrgu Neamţ, agitatorilor li s-a vorbit despre tot felul de probleme fără să li se arate care sînt sarcinile urgente. Este lesne de înţeles că o asemenea „instruire" a agitatorilor nu poate avea rezultate bune.

Sînt şi comune ca Girov, Bodeşti ş. a. unde organizaţiile de bază au fost aproape uitate.

Controlul pe teren este înlocuit prin şedinţe fără sfîrşit.

În regiunea Bacău se impune o analiză serioasă a felului cum se desfăşoară muncile agricole. Este necesar ca, de îndată, comitetul regional de partid să ia măsuri pentru întărirea muncii politice de masă, pentru mobilizarea tuturor forţelor şi mijloacelor necesare în vederea realizării la timp şi în bune condiţii agrotehnice a lucrărilor agricole de toamnă.

H. GROSU
corespondentul „Scînteii" pentru regiunea Bacău
A. MUNTEANU

Şedinţa grupului naţional romîn al Uniunii interparlamentare

După terminarea lucrărilor celei de-a 7-a sesiuni a Marii Adunări Naţionale, a avut loc, la Palatul Marii Adunări Naţionale, şedinţa grupului naţional romîn al Uniunii interparlamentare, la care au participat, pe lîngă deputaţii membri ai grupului, şi alţi deputaţi ai Marii Adunări Naţionale.

În cadrul acestei şedinţe, deputatul Avram Bunaciu a făcut o expunere asupra desfăşurării şi rezultatelor celei de-a 44-a conferinţe interparlamentare de la Helsinki şi asupra activităţii delegaţiei parlamentare romîne la această conferinţă.

Vorbitorul a subliniat faptul că cea de a 44-a conferinţă interparlamentară a adus un aport operei de colaborare şi înţelegere internaţională, constituind încă un pas înainte pe drumul deschis la Geneva de conferinţa şefilor guvernelor celor patru puteri în iulie 1955.

Dînd citire rezoluţiilor adoptate de conferinţă, vorbitorul a subliniat de asemenea necesitatea ca parlamentarii din toate ţările să activeze pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor conferinţei şi în special a celor privitoare la problemele coexistenţei paşnice între state, în scopul îmbunătăţirii colaborării şi înţelegerii internaţionale, în scopul întăririi păcii.

(Agerpres)

Concertul Ansamblului artistic al Filarmonicii albaneze

Marţi seara, în sala Teatrului de Estradă al R.P.R., a avut loc primul spectacol al Ansamblului artistic al Filarmonicii albaneze care face un turneu în ţara noastră.

La spectacol au asistat reprezentanţi ai Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, oameni ai artei şi culturii, reprezentanţi ai presei şi un numeros public.

Au asistat ambasadorul R. P. Albania la Bucureşti, Miha Lako, şi alţi membri ai ambasadei.

Creată în 1950, Filarmonica albaneză, alcătuită dintr-o orchestră simfonică, un cor, solişti vocali şi o formaţie de dansuri populare, a cunoscut în R. P. Albania şi în străinătate numeroase succese.

Programul primului concert al Ansamblului artistic care ne vizitează ţara, formaţie a Filarmonicii albaneze, a cuprins dansuri populare albaneze, cîntece populare albaneze şi ale popoarelor prietene, şi arii din opere.

Concertul a fost deschis de tînăra pianistă albaneză Margarita Christidhi, care cu multă sensibilitate şi elan tineresc a interpretat la pian „Toccata" de Zadea şi „Improvizaţie" de Chopin. În continuare basul Luki Kackol, laureat al celui de-al 4-lea şi al 5-lea Festival Mondial al Tineretului, a produs o puternică impresie asupra ascultătorilor prin interpretarea dată ariei lui Filip din opera „Don Carlos" de Verdi şi cîntecului din filmul albanez „Scanderbeg". Basul Hysen Pelingu a executat cîntecul popular polonez „Fata din pădure" şi aria lui Leporello din opera „Don Juan" de Mozart, fiind călduros aplaudat de public.

Cîntecele populare interpretate de cîntăreaţa populară Lucia Miloti, de Mentor Xhemali, laureaţi ai celui de-al 5-lea Festival Mondial, şi de ceilalţi solişti ai ansamblului artistic al Filarmonicii albaneze, au fost primite de public cu îndelungi aplauze.

Din suitele de dansuri ale provinciilor Albaniei s-a desprins odată cu măiestria interpreţilor şi puternicul suflu de viaţă nouă şi fericită pe care-o trăieşte astăzi poporul albanez.

(Agerpres)

Campionatele internaţionale de atletism ale R.P.R., o competiţie de amploare

Declaraţiile unor conducători şi ziarişti sportivi de peste hotare

Marţi dimineaţa, o parte din delegaţiile sportive care au participat la cea de-a 8-a ediţie a campionatelor internaţionale de atletism ale R.P.R. au părăsit Capitala, plecînd spre ţările lor.

Înainte de plecare, mai mulţi conducători sportivi şi ziarişti de peste hotare şi-au împărtăşit impresiile despre campionate unui corespondent al Agenţiei Române de Presă „AGERPRES".

Leslie R. Truelove, membru al Federaţiei engleze de atletism, a declarat: „Este pentru prima oară cînd echipa de atletism a Angliei participă la campionatele internaţionale de la Bucureşti. Nivelul concursurilor a fost ridicat, iar organizarea excelentă. M-a impresionat publicul romîn prin competenţa şi sportivitatea sa, dar mai cu seamă am fost impresionat de numărul foarte mare de spectatori care asistă la Bucureşti la concursurile de atletism. Echipei noastre, ca şi celorlalte echipe, i s-a oferit o caldă ospitalitate. Sper că atleţii englezi şi alţi sportivi din ţara mea vor vizita în viitorul apropiat Romînia. Dorim de asemenea să revedem în Anglia pe atleţii romîni care au participat în acest an la un concurs la Londra, atrăgîndu-şi simpatia publicului londonez".

Rolf Lungquist, expert tehnic al Federaţiei suedeze de atletism, a spus printre altele: „Părerea mea este că datorită bunei organizări, în concursul de la Bucureşti s-au putut obţine numeroase rezultate de valoare mondială în ciuda timpului nefavorabil. Pentru atleţii suedezi această competiţie a constituit o bună pregătire în vederea Olimpiadei de la Melbourne. Regretăm că atletul nostru, Nielson, campion european la săritura în înălţime, nu a putut veni la Bucureşti, fiind accidentat. Ne bucură totuşi că Lundberg a reuşit să stabilească un nou record al Suediei la prăjină cu o săritură de 4,45 m. Un lucru aş vrea să remarc îndeosebi: afluenţa mare de public. În Suedia 30—40.000 de spectatori într-o singură zi la un concurs de atletism este un lucru cu totul neobişnuit. Consider că vizita sportivilor suedezi la Bucureşti a contribuit fără îndoială la întărirea relaţiilor sportive între Suedia şi R.P.R.".

Wolfgang Wünsche, ziarist şi conducător al atleţilor din R. F. Germană, a spus: „Atleţii vest-germani, care vizitează pentru a doua oară o ţară din răsăritul Europei, au avut posibilitatea să lege noi prietenii sportive. Organizarea acestor campionate a fost ireproşabilă şi la Bucureşti ne-am format impresia că atletismul este un sport foarte popular în Romînia. Sîntem convinşi că cea de-a 9-a ediţie a campionatelor internaţionale de la Bucureşti va avea un succes şi mai mare. Echipa germană mulţumeşte pe această cale pentru călduroasa ospitalitate ce i s-a oferit în tot timpul şederii în ţara dv."

Arătînd că atleţii elveţieni se bucură pentru a treia oară de ospitalitatea sportivilor romîni, Charles Leuthardt, vicepreşedinte al Federaţiei elveţiene de atletism, a subliniat clasa mondială a rezultatelor obţinute şi sportivitatea publicului bucureştean care a aplaudat cu acelaşi entuziasm pe atleţii tuturor ţărilor.

(Agerpres)

Plecarea unor oaspeţi de peste hotare care ne-au vizitat ţara

Delegaţia de oameni de ştiinţă din domeniul agriculturii din R. P. Chineză, care a făcut o vizită în ţara noastră, a părăsit marţi dimineaţa Capitala întorcîndu-se în patrie.

Din delegaţie au făcut parte: Sun Şao-Ţun, rectorul Institutului agronomic din Pekin, conducătorul delegaţiei, Liu Cian-an, directorul Institutului de cercetări agronomice din Nankin, Gao Hui-min, colaborator principal al Institutului de cercetări agronomice din Pekin, şi Van Ian-pin, inginer agronom, din Ministerul Agriculturii al R. P. Chineze.

★

Marţi a părăsit Capitala, întorcîndu-se în patrie, academicianul Jürgen Kuczinski, directorul Institutului pentru istoria economiei din Berlin, profesor la Universitatea „Humboldt" din Berlin, laureat al Premiului Naţional, membru al Camerei Populare a R. D. Germane, care a făcut o vizită în ţara noastră.

Academicianul Jürgen Kuczinski a avut întrevederi cu oameni de ştiinţă romîni şi a ţinut mai multe conferinţe de specialitate la Institutul de istorie şi la Institutul de cercetări economice ale Academiei R.P.R., la filialele din Cluj şi Iaşi ale Academiei R.P.R., la Facultatea de istorie a Universităţii „C. I. Parhon" şi la Institutul de ştiinţe economice şi planificare „V. I. Lenin" din Bucureşti.

(Agerpres)

Prezentări de filme cu prilejul aniversării proclamării R. D. Germane

Cu prilejul celei de-a 6-a aniversări a proclamării Republicii Democrate Germane, la cinematografele „Magheru", „Victoria", „Filimon Sîrbu", „Gheorghe Doja" din Capitală şi pe ecranele cinematografelor din principalele oraşe din ţară vor fi prezentate în zilele de 6, 7 şi 8 octombrie filmele: „Învingătorii", „Ernst Thälmann", „Mai tare ca noaptea" şi „Încărcătura periculoasă", realizate de studiourile cinematografice din R. D. Germană.

(Agerpres)

Seimul finlandez a aprobat în unanimitate acordurile semnate la Moscova

HELSINKI 4 (Agerpres). — TASS transmite:

La 4 octombrie Seimul finlandez a discutat propunerile guvernului referitoare la aprobarea protocolului dintre U.R.S.S. şi Republica Finlandeză cu privire la prelungirea termenului de valabilitate a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală din 6 aprilie 1948 şi a acordului dintre U.R.S.S. şi Republica Finlandeză cu privire la renunţarea de către Uniunea Sovietică la drepturile asupra folosirii teritoriului Porkkala-Udd ca bază militară maritimă şi la retragerea forţelor armate sovietice de pe acest teritoriu, semnate la Moscova la 19 septembrie 1955.

Seimul a aprobat în unanimitate propunerile guvernului.

La Moscova a sosit o delegaţie parlamentară luxemburgheză

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS La 3 octombrie a sosit la Moscova, la invitaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S., o delegaţie parlamentară a Marelui Ducat de Luxemburg. Delegaţia este condusă de Emile Reuter, preşedintele Camerei Deputaţilor.

Pe aerodromul Vnukovo, împodobit cu steagurile de stat ale Marelui Ducat de Luxemburg şi U.R.S.S., delegaţia parlamentară a fost întîmpinată de A. A. Lebedev, vicepreşedinte al Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., şi alţi reprezentanţi ai vieţii publice şi obşteşti sovietice.

Starea sănătăţii preşedintelui Eisenhower

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite:

Secretarul Casei Albe pentru problemele presei, Hagerty, a declarat că la 3 octombrie nu s-au constatat nici un fel de complicaţii în starea sănătăţii preşedintelui Eisenhower. Starea lui este satisfăcătoare.

Temperatura, pulsul şi tensiunea arterială sînt normale. Cardiograma dovedeşte un progres lent.

Spectacolul dat la Paris de ansamblul de stat de dansuri populare al U. R. S. S.

PARIS 4 (Agerpres). — TASS

La 3 octombrie, în sala de concerte a Palatului Chaillot a avut loc primul spectacol dat de ansamblul de stat de dansuri populare al U.R.S.S. La spectacol au asistat S. A. Vinogradov, ambasadorul U.R.S.S. în Franţa, membri ai guvernului francez, deputaţi ai Adunării Naţionale, membri ai Consiliului Republicii, şefi ai ambasadelor şi legaţiilor străine acreditaţi la Paris, Louis Joxe, ambasadorul Franţei în U.R.S.S., oameni de artă, ziarişti. Spectacolul dat de artiştii sovietici s-a bucurat de un mare succes.

Succesul pianistului sovietic E. Ghilels la Philadelphia

PHILADELPHIA 4 (Agerpres). — TASS

La 3 octombrie în sala de concert a Academiei Muzicale din oraşul Philadelphia a avut loc primul concert dat în Statele Unite de cunoscutul pianist sovietic Emil Ghilels, artist al poporului al U.R.S.S. Sala vastă a Academiei era plină pînă la refuz. La concert au asistat numeroşi amatori de muzică nu numai din Philadelphia, ci şi din alte oraşe ale S.U.A.

Ultimele acorduri ale concertului au fost acoperite de ovaţiile publicului.

Mulţi din cei prezenţi la concert au venit pe scenă pentru a-şi exprima admiraţia faţă de măiestria pianistului sovietic şi pentru a-i ura succes în turneul său în S.U.A.

Consfătuirea pe ţară a cadrelor artistice şi de conducere din teatrele dramatice

Marţi dimineaţa au început în sala Dalles lucrările consfătuirii pe ţară a cadrelor artistice şi de conducere din teatrele dramatice.

La consfătuire participă directori, regizori, pictori, scenografi, artişti fruntaşi, autori dramatici, critici de teatru, reprezentanţi ai secţiunilor culturale ale sfaturilor populare.

Deschizînd lucrările consfătuirii, tov. Ion Pas, prim locţiitor al ministrului Culturii, a subliniat obiectivul acesteia: discutarea problemelor ridicate în activitatea stagiunii trecute, precum şi a planului de perspectivă al noii stagiuni.

Tov. Ion Florea, directorul Direcţiei teatrelor din Ministerul Culturii, a prezentat raportul asupra activităţii teatrelor dramatice în stagiunea 1954—1955 şi proiectele pentru actuala stagiune. Printre altele s-a arătat că un număr tot mai mare de oameni ai muncii sînt atraşi de spectacolele teatrelor dramatice. Numai în stagiunea trecută la aceste spectacole au asistat peste 3.500.000 de persoane. Raportul a subliniat îmbogăţirea repertoriului original, valorificarea dramaturgiei clasice româneşti şi universale, realizarea unor spectacole de valoroasă ţinută artistică, o mai bună legătură între teatrele din Capitală şi teatrele din regiuni etc., realizări care au fost obţinute în stagiunea trecută.

În continuare au avut loc discuţii. Lucrările consfătuirii continuă.

(Agerpres).

Scrisoare din Berlin

Puternica dezvoltare a industriei siderurgice în R. D. Germană

KURT MÜLLER
director la uzinele siderurgice Riesa

După primul război mondial şi apoi în vremea hitlerismului, marele industriaş şi speculant W. P. Flick, condamnat la Nürnberg ca criminal de război, era unul din stăpînii industriei siderurgice din Germania răsăriteană. El exploata fără scrupule multe mii de muncitori şi muncitoare care lucrau în industria minieră şi siderurgică. În timpul inflaţiei din 1923 şi în anii următori el a reuşit să stringă prin jaf o avere de cîteva sute de milioane de mărci. Flick a reuşit să acapareze, prin 1928, majoritatea acţiunilor uzinelor siderurgice „Mitteldeutsche Stahlwerke". Kästner, directorul de atunci al Băncii Naţionale din Darmstadt, a manevrat în aşa fel activul băncii încît acesta a ajuns în buzunarele fără fund ale lui Flick. În anul 1931, banca a fost declarată în stare de faliment, Flick însă a devenit principalul acţionar a unui număr însemnat de mari uzine siderurgice şi mine de lignit.

După război şi după eliberarea Germaniei răsăritene de către armata sovietică, uzinele siderurgice ale lui Flick au devenit proprietatea poporului.

La sfîrşitul anului 1945 şi începutul anului 1946 s-a trecut la punerea în funcţiune — în condiţii destul de grele — a uzinei din Finow, înzestrată cu utilaj învechit şi care nu mai lucrase de zeci de ani. În perioada 1946—1947, această uzină, relativ mică, a fost singura uzină pentru laminarea oţelului din Germania răsăriteană.

În anii 1947—48 au fost refăcute uzinele de oţel şi laminate din Hennigsdorf. La sfîrşitul războiului, din uzinele de la Hennigsdorf rămăseseră doar cîteva hale, cea mai mare parte a secţiilor de producţie şi auxiliare fiind arse pînă în temelii. Numai datorită ajutorului generos al Uniunii Sovietice a devenit posibilă reconstruirea principalelor instalaţii ale uzinei. În decursul anilor 1947—48 au fost instalate agregate noi, iar laminorul atît de necesar producţiei uzinei a fost procurat cu ajutorul administraţiei militare sovietice.

Muncitorii uzinelor siderurgice din Hennigsdorf au salutat cu bucurie începerea lucrărilor de refacere şi au pornit cu elan la această muncă grea. Mai dificil era să se găsească ingineri şi tehnicieni. Mulţi dintre acei care lucraseră înainte la uzină locuiau la Berlin sau îşi găsiseră altă ocupaţie.

La început a fost instalată o simplă baracă pentru administraţie şi s-au organizat aşezăminte sociale necunoscute înainte în fabricile germane, cum ar fi cantina şi policlinica. În curînd colectivul şantierului număra cîteva mii de oameni. Într-un timp uimitor de scurt s-au ridicat noile hale ale uzinei şi s-au instalat noile maşini şi agregate. Către sfîrşitul verii lui 1948 s-a produs pentru prima dată oţel. Alături de oţelărie şi secţia de laminare a luat fiinţă şi o turnătorie de oţel care producea nu numai piesele turnate din oţel necesare pentru refacerea uzinei, ci şi piese pentru întreprinderile constructoare de maşini. În sfîrşit, s-au construit pe o mare suprafaţă locuinţe pentru muncitori şi funcţionari.

În vara anului 1948, clădirile fostelor uzine siderurgice Brandenburg erau numai ruine. Într-o zi ploioasă din toamna acelui an, cînd s-a aşezat piatra de temelie pentru construirea unei uzine cu totul noi, nimeni nu-şi putea închipui încă ce lucru uriaş avea să realizeze munca harnică a cîteva mii de muncitori şi ingineri patrioţi. În scurtă vreme s-au construit cîteva cuptoare Martin, numeroase clădiri auxiliare şi aşezăminte sociale.

Construcţia noii uzine siderurgice aflată în proprietatea poporului a fost terminată în 1950. Acum se lărgesc secţiile de oţelărie şi laminare ale uzinei. Este semnificativ că toate lucrările de construcţie şi utilare s-au desfăşurat cu materiale, unelte, agregate, realizate în întregime în Republica Democrată Germană.

La uzinele siderurgice Riesa lucrurile s-au petrecut într-un mod asemănător. În primii ani de după război, aici se lucra cu maşini şi utilaj învechit, producţia rezumîndu-se mai ales la finisarea unor tipuri de maşini agricole, la repararea de automobile etc. În 1947 s-a început construirea unei uzine siderurgice noi. În primul rînd au fost instalate numai cîteva cuptoare mici de 15 tone, care aveau menirea să dea oţelul lichid pentru marea turnătorie de oţel, nou construită. Aceste cuptoare mici au fost înlocuite în 1948 cu cuptoare noi de 100 tone.

Deşi nu dispuneam de macarale, am reuşit să construim şi secţia de laminat, care a fost considerabil modernizată şi lărgită în anii 1950—51. Peste puţin timp, a fost pusă în funcţiune, cu ajutorul unor agregate vechi, o secţie de ţevi. Oamenii muncii din uzina noastră aveau însă un ţel mai înalt, pe care l-au atins în 1954, cînd a fost construită o nouă uzină mai mare de ţevi, singura de acest fel în R. D. Germană. Astăzi se poate spune pe drept cuvînt că uzinele Riesa, cu secţia de ţevi şi turnătoria de oţel, constituie una din cele mai importante uzine siderurgice din republică. Însemnate sînt şi realizările social-culturale la uzinele Riesa. În anii 1951—52 s-au construit aci mai multe clădiri pentru şcolile de ucenici şi profesionale ale uzinei. În 1953 au fost construite o cantină modernă, cu încăperi confortabile şi alte aşezăminte sociale, în special în domeniul sanitar. Vilele foştilor acoliţi ai lui Flick au fost transformate în grădiniţe de copii, creşe, sanatoriu de noapte şi maternitate.

Astfel, într-un termen de 7-8 ani, s-a înălţat pe malul Elbei o mare uzină siderurgică. Muncitorii, care au obţinut mari succese în ultimii ani, se întrec acum pentru ca uzina Riesa să nu fie numai cea mai mare dar şi cea mai bună întreprindere de acest fel din R.D.G.

Muncitorii uzinelor de la Gröditz, care au fost la rîndul lor exploataţi în cursul a zeci de ani de Flick şi de banda lui, au construit, de asemenea, în numai cîţiva ani, o mare uzină siderurgică cu o secţie de laminat bandaje de roţi. Înainte se produceau aci tunuri şi alt armament de război. În prezent — după reconstrucţie — întreaga uzină dă producţie de pace.

Între anii 1948—1952, mica oţelărie Döhlen a fost lărgită şi transformată într-o uzină modernă de oţeluri de calitate superioară. În 1954 s-au creat cîteva mari secţii moderne care produc oţel de cea mai bună calitate.

Uzina metalurgică Maxhütte din Unterwellenhorn, cu două furnale, a fost modernizată după 1945, devenind o întreprindere socialistă de mare capacitate. În afara unei forje noi s-a construit aici un cuptor electric de 10 tone. Minereurile necesare uzinei sînt obţinute în mine proprii. În timp ce Flick exploata sîngeros mii de muncitori pentru a fabrica grenade, uzina aceasta a devenit acum în mîinile poporului o întreprindere model, cu numeroase aşezăminte sociale.

Uzina „West" din Kalbe (Saale) este o întreprindere cu totul nouă. În furnalele ei se produc din minereuri inferioare fontă brută de bună calitate. Prin construirea acestei uzine R.D.G. a dovedit că poate construi fără „baronii furnalelor" uzine siderurgice moderne. Uzina „West" constituie azi un factor deosebit de important al siderurgiei noastre.

În apropierea frontierei Oder-Neisse, denumită frontieră a păcii, s-a pus în 1951 piatra fundamentală a actualului combinat siderurgic „I. V. Stalin" din Stalinstadt. Mulţi specialişti care nu cunosc entuziasmul şi hotărîrea oamenilor muncii din patria noastră au fost de părere că construirea unei asemenea uzine într-un ţinut nisipos ar fi cu totul imposibilă, mai ales că lipseau şi materiale şi braţe de lucru. Ei au fost nevoiţi să se convingă însă foarte repede că s-au înşelat în aprecierea capacităţilor statului nostru muncitoresc-ţărănesc. Din toate ţinuturile R. D. Germane au venit voluntari, tineri şi oameni în vîrstă, pentru a ajuta la măreaţa construcţie de pe malul rîului Oder. Construirea uzinei s-a desfăşurat cu o repeziciune fără precedent. În scurtă vreme, patria noastră a căpătat o bază solidă pentru dezvoltarea producţiei de oţel.

În această uzină modernă se produce acum fonta necesară pentru întreaga republică.

În apropierea acestei mîndre uzine a apărut un oraş nou, cu case de locuit şi străzi moderne. În case frumoase, sănătoase, au primit locuinţe ieftine multe mii de oameni ai muncii care s-au distins la construcţia uzinei sau mai tîrziu în producţie. Aci există cluburi şi case de cultură de o mare frumuseţe. Au fost înfiinţate mai multe şcoli profesionale. Muncitorul are astfel posibilitatea, fără a neglija munca sa, să-şi ridice nivelul cultural, să facă sport, să cunoască realizările ştiinţei etc.

Oricine cunoaşte ţinutul acesta din trecut este uimit de repeziciunea cu care el s-a transformat. Zilnic vin pe Oder nenumărate şlepuri cu minereu din U.R.S.S. sau cu cocs din Polonia. Combinatul siderurgic „I. V. Stalin" a devenit astfel un simbol al prieteniei cu popoarele Uniunii Sovietice şi ale Poloniei.

Zeci de mii de eroici muncitori, ingineri şi tehnicieni au contribuit cu un elan nemaicunoscut ca pe pămîntul R. D. Germane să se înalţe noi şi importante uzine siderurgice.

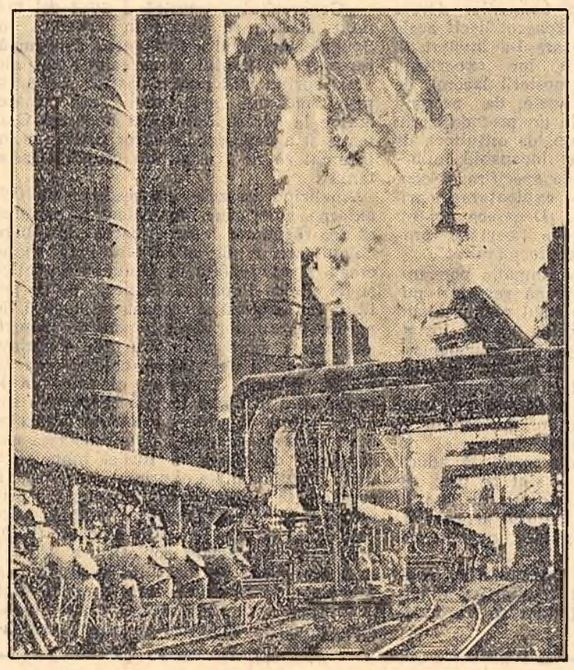

Un aspect al combinatului siderurgic „I. V. Stalin" din Stalinstadt (R. D. Germană) — unul din cele mai mari şi mai moderne întreprinderi de acest fel din Europa

Sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

• Numeroşi delegaţi s-au pronunţat împotriva revizuirii Cartei O.N.U. • Problema Irianului de vest a fost inclusă pe ordinea de zi • Adunarea a aprobat în unanimitate includerea pe ordinea de zi a punctului prezentat de delegaţia sovietică „Cu privire la măsurile pentru slăbirea continuă a încordării internaţionale şi dezvoltarea colaborării internaţionale".

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS

În şedinţa plenară din dimineaţa zilei de 3 octombrie a Adunării Generale a O.N.U. a continuat discuţia politică generală.

Primul a luat cuvîntul **Ato Aklilu Habtevold,** şeful delegaţiei Etiopiei. El a declarat că una din principalele obligaţii ale O.N.U. este încurajarea mişcării pentru autodeterminarea tuturor popoarelor.

A luat apoi cuvîntul şeful delegaţiei suedeze, **Unden.** Enumerînd evenimentele care au contribuit la slăbirea încordării internaţionale, Unden a menţionat, în afară de conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri şi conferinţa pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, acordul sovieto-finlandez cu privire la restituirea bazei Porkka-Ia-Udd Finlandei.

În legătură cu declaraţiile unor delegaţi în favoarea revizuirii Cartei O.N.U., Unden s-a pronunţat împotriva fixării datei unei conferinţe pentru revizuirea Cartei. Nu trebuie exagerate lipsurile Cartei, a spus el. Dacă există suficientă dorinţă de colaborare, actuala Cartă poate fi foarte bine folosită. După părerea reprezentantului Suediei, delegaţiile unor ţări sînt nemulţumite de Cartă mai ales din cauza folosirii „veto-ului în problema admiterii de noi membri". Unden şi-a exprimat speranţa că O.N.U. va accepta principiul universalităţii şi va admite în rîndurile sale majoritatea ţărilor candidate, înainte de a se convoca o conferinţă pentru revizuirea Cartei.

Trecînd la problema dezarmării, Unden a arătat că în S. U. A. şi în alte ţări a fost formulată părerea că un acord cu privire la reducerea generală a armamentelor ar fi un scop irealizabil şi că O.N.U. ar trebui să renunţe la ideea „perimată" a dezarmării generale. „Reamintesc acest punct de vedere deoarece el a fost sprijinit în subcomitet. Dar un asemenea punct de vedere poate provoca doar dezorientare în rîndul opiniei publice. Trebuie oare să dăm înapoi, şi după discuţii de zece ani în această problemă să declarăm că ea este de nerezolvat? Generaţia noastră a rezolvat problema creării bombei atomice. Cum am putea fi de acord cu o capitulare în faţa greutăţilor întîmpinate în calea instituirii unui control asupra acestei bombe? Nu cred că această poziţie defetistă în problema dezarmării este justificată din punct de vedere politic".

Reprezentantul Pakistanului, **Ali,** a subliniat îmbunătăţirea „climatului internaţional" în urma conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri şi importanţa, pentru succesul O.N.U. şi pentru cauza păcii, a apropiatei întîlniri a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

În problema revizuirii Cartei, Ali a declarat că delegaţia sa nu consideră Carta O.N.U. „perfectă", dar consideră că revizuirea Cartei trebuie efectuată mai tîrziu „cînd va fi creată o atmosferă internaţională mai favorabilă".

Reprezentantul Libanului, **Huri,** s-a pronunţat împotriva unor hotăriri pripite în problema revizuirii Cartei.

Delegatul libanez a declarat că O.N.U. trebuie să rezolve prin mijloace paşnice problemele Africii de nord. Sîntem convinşi, a continuat el, că popoarele din Maroc, Tunisia şi Algeria au dreptul la autodeterminare şi trebuie să folosească pe deplin acest drept în propriile lor interese şi în interesul păcii şi colaborării internaţionale

Convingerea noastră profundă, a declarat în încheiere Huri, este că toate problemele internaţionale importante vor putea fi rezolvate dacă O.N.U. va respecta sincer principiile Cartei, care sînt stabilite nu pentru a servi interesele înguste şi egoiste ale vreunuia din membrii organizaţiei, ci pentru a servi interesele tuturor ţărilor membre ale O.N.U.

La sfîrşitul şedinţei a luat cuvîntul reprezentantul Argentinei, **Plata.**

Delegatul Argentinei s-a pronunţat pentru „simplificarea procedurii" admiterii de noi membri şi pentru „îmbunătăţirea" Cartei O.N.U.

★

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS

În şedinţa din după amiaza zilei de 3 octombrie a Adunării Generale a O.N.U., în cadrul discuţiei politice generale, au luat cuvîntul reprezentanţii Israelului şi Siriei.

Delegatul Israelului, **Eban,** a declarat că, în prezent, revizuirea Cartei poate să fie mai curînd dăunătoare decît folositoare. Totuşi, a declarat el, revizuirea Cartei nu trebuie să ducă în mod obligatoriu la modificarea ei, deoarece la o examinare mai amănunţită se poate descoperi că „răul" se află nu în textul Cartei, ci în aplicarea ei nejustă. Reprezentantul Israelului s-a pronunţat pentru primirea în O.N.U. a tuturor ţărilor care acceptă principiul reglementării problemelor litigioase numai prin mijloace paşnice.

Conducătorul delegaţiei siriene, **Şukeri,** a subliniat uriaşa însemnătate pe care a avut-o opinia publică mondială în slăbirea încordării internaţionale. El a numit pe oamenii simpli din toate ţările „cea mai mare putere a lumii, de a cărei influenţă nu pot să nu ţină seama chiar şi cel care ar vrea să ignoreze voinţa popoarelor".

Şukeri a declarat că principala lipsă în activitatea O.N.U. este faptul că această organizaţie nu este unită, ci dezbinată. că această organizaţie adoptă în permanenţă hotăriri cu o majoritate mecanică, pe care Şukeri a calificat-o „majoritatea mobilizată". Fie pentru că au nevoie de ajutor economic, fie datorită ameninţării de a-şi procura armament şi echipament militar, a spus el, ţările mici pierd libertatea lor parţial sau total. Chiar şi la Adunarea Generală numeroase ţări mici renunţă la dreptul lor de a gîndi liber, de a acţiona liber şi chiar de a vota liber Şukeri a propus crearea unui „pool internaţional" pentru aprovizionarea cu arme a ţărilor mici care să nu fie nevoite să-şi sacrifice libertatea în acest scop.

Reprezentantul Siriei s-a pronunţat pentru principiul universalităţii O.N.U şi pentru primirea tuturor ţărilor care au făcut cereri în acest sens. El a luat atitudine împotriva revizuirii Cartei O.N.U declarînd că „Carta este perfectă" şi că totul depinde de felul în care este aplicată ea.

Adunarea a trecut apoi la examinarea raportului Comitetului General cu privire la ordinea de zi a celei de-a 10-a sesiuni.

Prima problemă discutată a fost includerea pe ordinea de zi a celei de-a 10-a sesiuni a Adunării Generale a situaţiei Irianului de vest. Adunarea a adoptat cu o majoritate de 31 de voturi pentru şi 19 voturi contra hotărîrea de a include chestiunea Irianului de vest pe ordinea de zi a actualei sesiuni. Au votat pentru: delegaţiile Indoneziei, Indiei, Egiptului, U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R. S. S Bieloruse, Poloniei, Cehoslovaciei, Boliviei, Mexicului şi altele.

Au votat contra — delegaţiile Olandei, Angliei, Noii Zeelande, Australiei, Belgiei şi altele. Zece delegaţii, printre care reprezentanţii Canadei, S.U.A. şi Braziliei, s-au abţinut de la vot. Problema Irianului de vest a fost prezentată spre examinare Comitetului Politic.

După aceasta, Adunarea a aprobat în unanimitate recomandarea Comitetului General cu privire la includerea pe ordinea de zi a punctului prezentat de delegaţia U.R.S.S. — „Cu privire la măsurile pentru slăbirea continuă a încordării internaţionale şi dezvoltarea colaborării internaţionale" şi cu privire la prezentarea sa Comitetului Politic spre examinare.

În dimineaţa zilei de 4 octombrie s-a încheiat discuţia politică generală, ultimul vorbitor fiind **Krishna Menon,** conducătorul delegaţiei indiene.

Congresul primarilor capitalelor lumii

ROMA 4 (Agerpres). — TASS

În şedinţa din după amiaza zilei de 3 octombrie a congresului primarilor capitalelor lumii, care are loc la Florenţa, au luat cuvîntul numeroşi delegaţi.

Primarul oraşului Amsterdam, D'Ailly, a invitat pe toţi primarii participanţi la congresul actual la un congres similar, pe care Consiliul municipal din Amsterdam intenţionează să-l organizeze în 1957.

Wilkinson, reprezentantul autorităţilor municipale din capitala Angliei, a dat citire unui mesaj al lordului primar al Londrei, care îşi exprimă speranţa că eforturile unite ale tuturor oamenilor de bună credinţă vor putea asigura pacea în întreaga lume şi construirea de noi oraşe în care oamenii să ducă o viaţă fericită.

Jerzy Albrecht, preşedintele Consiliului popular al Varşoviei, a subliniat că năzuinţa de a menţine pacea şi de a salva omenirea de primejdia unui nou război însufleţeşte sute de milioane de oameni din întreaga lume.

Secretarul general al Ministerului Afacerilor Interne al Indoneziei, Sumarman, care îl reprezintă la congres pe primarul oraşului Djakarta, a declarat că poporul indonezian care a ştiut să-şi apere independenţa naţională, va şti să apere şi pacea, fără de care oraşele ţării şi locuitorii lor nu se pot consacra dezvoltării economiei şi culturii.

A fost desemnată de asemenea o comisie însărcinată să pregătească textul unei declaraţii a congresului cu privire la prietenia între capitalele tuturor ţărilor lumii

În şedinţă a fost ales un birou al congresului. Din birou fac parte: La Pira (preşedinte), primarul Florenţei; M. A. Iasnov, preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului Moscovei; D E. Vericourt, vicepreşedinte al Consiliului municipal al Parisului, precum şi reprezentanţi ai autorităţilor municipale din Washington, Capetown, Bombay şi Caraci.

Vizita în Anglia a lui A. N. Kosîghin

LONDRA 4 (Agerpres). — TASS

La 4 octombrie primul ministru al Angliei, A. Eden, a primit la reşedinţa sa oficială pe A. N. Kosîghin, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., care a sosit în Anglia în fruntea unui grup de specialişti pentru a lua cunoştinţă de activitatea industriei uşoare engleze. În aceeaşi zi A. N. Kosighin l-a vizitat pe ministrul Comerţului, P. Thorneycroft. În prima jumătate a zilei de 4 octombrie A. N. Kosîghin şi specialişti sovietici din industria uşoară au vizitat cel de-al 46-lea tîrg de încălţăminte şi articole de piele, unde au putut vedea produse ale întreprinderilor de încălţăminte şi pielărie din Anglia. Organizatorii tîrgului au oferit un prînz în cinstea specialiştilor sovietici. La 3 octombrie A. N. Kosîghin şi specialiştii sovietici au vizitat cel de-al 5-lea tîrg naţional de produse textile unde au luat cunoştinţă de producţia industriei textile engleze

Deschiderea lucrărilor Adunării Naţionale franceze

Cuvîntarea lui Marcel Cachin

PARIS 4 (Agerpres). — După două luni de vacanţă parlamentul francez şi-a reluat lucrările la 4 octombrie.

Şedinţa Adunării Naţionale s-a deschis sub preşedinţia deputatului Marcel Cachin, cunoscut fruntaş al partidului comunist şi al mişcării muncitoreşti din Franţa. În cuvîntarea sa el a făcut un apel la deputaţi să depună eforturi pentru rezolvarea unei serii de ascuţite probleme economice şi financiare, îmbunătăţirea situaţiei materiale a oamenilor muncii, rezolvarea crizei de locuinţe. Cachin a declarat că în momentul de faţă nimeni nu se va încumeta să nege necesitatea schimbării radicale a politicii interne a Franţei în interesele poporului.

Trecînd la problemele de politică externă, Cachin a subliniat că după conferinţa de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri s-au putut observa schimbări substanţiale în situaţia internaţională care şi-au găsit expresia în slăbirea încordării şi instaurarea unui spirit de mai mare încredere reciprocă şi colaborare între popoare. În această ordine de idei el a amintit importantele măsuri luate de guvernul sovietic, care contribuie la slăbirea continuă a încordării internaţionale.

Cachin a arătat în continuare că rezolvarea multor probleme coloniale interesînd direct Franţa prezintă mari dificultăţi. Aceste probleme, a declarat el, nu sînt încă nici pe departe rezolvate în interesele păcii. În legătură cu aceasta Cachin a amintit acele prevederi din constituţia franceză care obligă Franţa să nu folosească forţa pentru înăbuşirea mişcării de eliberare naţională. Cachin a chemat pe deputaţi să nu admită repetarea sîngeroaselor evenimente ale războiului indochinez. El a subliniat că un război în Africa de nord ar fi mai primejdios decît războiul în Indochina. În încheiere Cachin a subliniat năzuinţele spre pace ale poporului francez.

A urmat apoi alegerea preşedintelui Adunării Naţionale pe anul 1956.

În urma votului, Pierre Schneiter a fost reales preşedinte al Adunării Naţionale franceze cu 295 voturi. Gaston Monnerville a fost reales ca preşedinte al Consiliului Republicii.

Presa franceză critică hotărîrea guvernului francez de a amîna vizita la Moscova

PARIS 4 (Agerpres).

Hotărîrea guvernului francez de a amîna vizita la Moscova a şefului guvernului, E. Faure, şi a ministrului Afacerilor Externe, A. Pinay, este comentată pe larg de ziarele pariziene care în majoritatea cazurilor au o atitudine critică faţă de această hotărîre. Pînă şi unele ziare de dreapta, care se dedau la atacuri împotriva Uniunii Sovietice, consideră în acelaşi timp că vizita la Moscova a miniştrilor francezi putea fi utilă în toate împrejurările. Astfel, ziarul „Le Monde" întreabă: N-ar fi fost mai bine să se facă această vizită? Ziarul „Combat" scrie că „factorii pozitivi ai tratativelor directe" trebuie „să triumfe asupra neîncrederii"

Ziarul „Le Populaire de Paris" a publicat la 4 octombrie un articol în care îşi exprimă părerea că amînarea vizitei la Moscova a lui Faure şi Pinay înseamnă o încercare a cercurilor guvernante franceze de a-şi asigura un alibi şi de a abate atenţia opiniei publice. După cum scrie ziarul, scopul acestei încercări este de a arunca asupra Uniunii Sovietice „vina" pentru toate dificultăţile şi de a abate atenţia de la propriile greşeli.

Cu privire la întîlnirea dintre E. Faure şi K. Adenauer

PARIS 4 (Agerpres). — Agenţia France Presse transmite un comunicat al Ministerului de Externe francez, în care se anunţă că primul ministru francez, Edgar Faure, şi cancelarul federal al Republicii Federale Germane, K. Adenauer, se vor întîlni la 5 octombrie la Luxemburg, „pentru a discuta probleme privind cele două ţări". La această întrevedere vor participa ministrul de externe francez, A Pinay, şi secretarul de stat de pe lîngă Ministerul de Externe vest-german, Hallstein.

Noi date în legătură cu rezultatul alegerilor din Indonezia

DJAKARTA 4 (Agerpres). — Corespondentul agenţiei Associated Press transmite noi date neoficiale ale numărătorii voturilor în alegerile parlamentare din Indonezia. Voturile sînt împărţite în modul următor între cele patru partide politice principale: Partidul naţional — 7.202.043 de voturi; Partidul Musulman Nahdatul Ulama — 5.574.443 de voturi. Partidul Comunist din Indonezia — 5 356.776 de voturi şi Partidul Maşumi — 4.193.239 de voturi.

Guvernul egiptean va îndeplini întocmai acordul semnat cu Cehoslovacia

Declaraţia primului ministru Naser

CAIRO 4 (Agerpres). — Ceteka transmite:

La 3 octombrie Gamal Abdel Naser, primul ministru al Egiptului, l-a primit pe Arnost Karpisek, trimisul Cehoslovaciei la Cairo, care l-a informat despre declaraţia guvernului Republicii Cehoslovace în legătură cu acordul comercial dintre Cehoslovacia şi Egipt cu privire la cumpărarea de armament.

Primul ministru Naser şi-a exprimat recunoştinţa faţă de guvernul Republicii Cehoslovace pentru această declaraţie şi a declarat lui Karpisek că guvernul egiptean va îndeplini întocmai acordul semnat.

Agenţia Reuter despre întrevederea dintre Allen şi premierul Naser

CAIRO 4 (Agerpres). — Corespondentul agenţiei Reuter relatează că, potrivit părerii cercurilor diplomatice, Allen, secretarul de stat adjunct al S.U.A. care a sosit la Cairo, nu a reuşit să convingă pe primul ministru al Egiptului Naser să anuleze acordul cu Cehoslovacia, privitor la livrările de arme pentru armata egipteană.

Maria Vasilievna Ilina

Din partea Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. R.

Consiliul Central al Sindicatelor anunţă cu profundă durere moartea subită a Mariei Vasilievna Ilina, care se afla în ţara noastră ca delegată a Sindicatelor Sovietice la şedinţa Comitetului de pregătire a Conferinţei internaţionale a femeilor muncitoare.

Maria Vasilievna Ilina a fost membră în Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, preşedintă a Comitetului Central al Sindicatului Lucrătorilor Sanitari din U.R.S.S., membră a Comitetului Antifascist al Femeilor Sovietice şi a Comitetului Administrativ al Uniunii Internaţionale a Lucrătorilor din Funcţiunile Publice.

Prin moartea Mariei Vasilievna Ilina, mişcarea sindicală mondială pierde un activist de frunte, un militant devotat pentru cauza unităţii internaţionale a oamenilor muncii în lupta pentru bună stare şi pace.

CONSILIUL CENTRAL
AL SINDICATELOR DIN R.P.R.

★

TIMIŞOARA (Agerpres). — Marţi a fost depus în sala Consiliului Sindical Regional corpul neînsufleţit al Mariei Vasilievna Ilina, membră a Prezidiului Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, care a încetat din viaţă în urma unei hemoragii cerebrale în timp ce se afla în oraşul Timişoara.

Un mare număr de oameni ai muncii din întreprinderile şi instituţiile oraşului au venit să aducă un ultim omagiu Mariei Vasilievna Ilina.

După amiază a avut loc o adunare de doliu.

Au luat cuvîntul I. Şerbănescu, din partea Consiliului Sindical Regional, Mihai Munteanu, preşedintele Sfatului Popular Regional, Liuba Chişinevschi, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, E Aubert, secretar general al Uniunii Internaţionale a Muncitorilor din Industria Textilă.

La catafalcul defunctei au fost depuse coroane de flori.

Sicriul cu corpul neînsufleţit al Mariei Vasilievna Ilina a fost apoi transportat pe calea aerului la Bucureşti.

★

Sicriul cu corpul neînsufleţit al Mariei Vasilievna Ilina a fost depus marţi seara în sala Casei de Cultură a Sindicatelor din Bucureşti.

La catafalc au fost depuse coroane de flori din partea Federaţiei Sindicale Mondiale, Consiliului Central al Sindicatelor, Comitetului de pregătire a Conferinţei internaţionale a femeilor muncitoare, Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., Ministerului Sănătăţii, Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor sanitari.

La catafalc au făcut de gardă participanţii la şedinţa Comitetului de pregătire a Conferinţei internaţionale a femeilor muncitoare şi activişti de frunte ai sindicatelor din R.P.R.

Numeroşi oameni ai muncii din Capitală au trecut prin faţa catafalcului aducînd un ultim omagiu Mariei Vasilievna Ilina.

Astăzi dimineaţă are loc la Casa de Cultură a Sindicatelor un miting de doliu.

Sicriul cu corpul neînsufleţit al Mariei Vasilievna Ilina va fi transportat cu avionul în U.R.S.S.

(Agerpres)

Certificatul de deces al Mariei Vasilievna Ilina

Numele: Ilina.

Prenumele: Maria Vasilievna.

Data morţii: 3 octombrie 1955.

Locul unde a murit: Spitalul unificat de adulţi nr. 1 din Timişoara.

Boala: Puternică hemoragie meningee cu hemoragie masivă a lobului paracentral sting, consecinţă a hipertensiunii arteriale şi ateromatozei vaselor cerebrale.

Cauza morţii: moartea s-a produs în urma hemoragiei meningee şi cerebrale.

Dr. Benedict Menkeş, profesor la I.M.F. Timişoara, dr. Gh. Diaconiţă, şef de secţie la Institutul Medico-Judiciar Bucureşti, dr. Ion Grozdea, medic judiciar, asistent la catedra de medicină judiciară din Bucureşti, dr. Constantin Drugeanu, medic judiciar, şef de secţie la Institutul medico-judiciar din Bucureşti, dr. Rozalia Şaiteş, expert medico-judiciar al regiunii Timişoara, dr. Ion Schineider, medic prosector Timişoara.

Timişoara 4 octombrie 1955.

„De partea trecutului"

Revista „Harper's Magazine" despre cauzele înfrîngerilor suferite de politica externă a S. U. A.

Pe ideologii capitalismului îi preocupă cum să explice schimbările care se petrec în lume. Ei sînt îngrijoraţi în mod deosebit de faptul că istoria nu se dezvoltă aşa cum ar dori conducătorii lumii capitaliste.

Majoritatea teoreticienilor burghezi de acest fel se tem să privească faptele în faţă şi preferă să repete într-una născociri despre „activitatea subversivă" şi „comploturile" comuniştilor, prin care s-ar explica toate schimbările de pe glob care nu le convin capitaliştilor. Există însă şi adversari ai comunismului care călăuzindu-se după propriile lor interese încearcă să se orienteze lucid în cauzele schimbărilor care se petrec în lume. De multe ori concluziile şi observaţiile lor nu sînt lipsite de interes.

Avem în faţa noastră un articol de Joseph Spuggleman apărut în numărul din septembrie al revistei americane „Harper's Magazine" Articolul, care are titlul semnificativ: „Pierderea iniţiativei", începe prin a recunoaşte că lumea capitalistă a pierdut iniţiativa în dezvoltarea evenimentelor istorice şi nu poate exercita o influenţă asupra desfăşurării lor. „Iniţiativa continuă să o aibă Rusia", scrie autorul articolului.

Prin ce se manifestă concret această iniţiativă? Răspunzînd la această întrebare, Spuggleman recunoaşte că Uniunea Sovietică este aceea care apără în mod hotărît şi energic aspiraţiile vitale ale tuturor popoarelor. Aceasta, subliniază el, se petrece în primul rînd „pe arena luptei pentru pace..."

Manifestarea bunăvoinţei din partea Ţării Sovietice, scrie Spuggleman, a determinat conţinutul recentei conferinţe la cel mai înalt nivel. Ea este aceea care a făcut propuneri şi a lansat apeluri pentru încetarea operaţiunilor militare în Coreea şi Indochina, dezarmarea şi interzicerea armei nucleare, unificarea şi neutralizarea Germaniei, lichidarea colonialismului şi a discriminării rasiale, coexistenţa paşnică. Aceste apeluri nu au impresionat prea mult guvernele, în schimb însă au atras atenţia popoarelor...

Ce opun Statele Unite acestei poziţii a Uniunii Sovietice, după părerea lui Spuggleman? El răspunde: de fapt nimic pozitiv şi constructiv. Ziaristul american califică drept „defensivă" această poziţie a S.U.A. „Ca rezultat, scrie el, apare tendinţa de a promova o politică care şi-a găsit expresia în comunitatea defensivă europeană, apărarea Indochinei, Formozei".

Cauza principală a acestei situaţii, trage concluzia Spuggleman, „este că în prezent **sîntem nevoiţi să acoperim retragerea unei orînduiri sociale zdrobite...** Orînduirea socială pe care o atacă comuniştii şi pe care noi o apărăm vrînd nevrînd este orînduirea privilegiilor..." Aceasta înseamnă, recunoaşte Spuggleman, că acela care apără această orînduire este **„de partea trecutului"**.

Spuggleman constată cu amărăciune că această poziţie nu se poate bucura şi într-adevăr nu se bucură de sprijinul popoarelor În schimb, de acest sprijin se bucură în toate ţările comuniştii, care se pronunţă împotriva rînduielilor nedrepte, rînduieli care şi-au trăit traiul.

„Ei se pronunţă împotriva intereselor şi instituţiilor dispreţuite şi respinse de majoritatea popoarelor lumii, împotriva colonialismului Angliei, Franţei şi Olandei şi a rămăşiţelor acestui colonialism; împotriva rasismului omului alb în Asia, Africa şi America Latină; împotriva drepturilor de proprietate ale latifundiarilor feudali şi ale cămătarilor de la sate; împotriva politicii industriaşilor exploatatori în Europa; împotriva exceselor militarismului şi clericalismului din Spania şi America Latină; împotriva guvernelor corupte Bao Dai şi Cian Kai-şi, care nu sînt decît nişte nulităţi; ...împotriva tuturor epavelor unui sistem intrat în descompunere şi care continuă să se menţină numai pentru că noi le sprijinim".

Pentru a se conforma probabil tradiţiei, Spuggleman continuă să repete născocirile calomnioase că Rusia şi „comuniştii în general" vor „cotropiri teritoriale". În acelaşi timp însă, contrazicînd propriile lui afirmaţii, el este nevoit să recunoască că schimbările sociale şi politice care s-au petrecut în lume după cel de-al doilea război mondial nu sînt nicidecum o consecinţă a vreunui „complot"; el recunoaşte că aceste schimbări sînt rezultatul mersului obiectiv al istoriei, acţiunilor maselor populare care nu mai pot şi nu mai vor să tolereze nedreptăţi.

„Oamenii care, după milenii de deznădejde, au văzut că în cele din urmă situaţia poate să se schimbe, scrie Spuggleman, ...vor dori îmbunătăţiri mult mai mari decît noi le putem permite (?!) Tocmai pentru că imperialismul occidental este pe cale de a dispare, masele, care încep să înţeleagă că sistemul vechi nu este veşnic, vor fi mai înclinate să urgenteze pieirea lui, considerînd drept duşmani pe acei care în interesul ordinei şi al bunei cuviinţe (?) nu caută decît să amîne această pieire".

Recunoscînd contradicţia evidentă dintre propaganda americană şi politica S.U.A., Spuggleman trage pe bună dreptate concluzia că această propagandă nu poate avea succes „Atîta timp, spune el, cît vom rămîne adepţii privilegiilor, propaganda noastră va fi în linii mari ineficace... Noi promitem, într-adevăr, libertatea, dar majoritatea oamenilor doresc mai puţin libertate în general decît acele libertăţi concrete pe care i-a învăţat să le preţuiască propria lor experienţă amară: eliberarea de moşierii lacomi, de cămătari şi organe fiscale, de patronii care cumpără munca la un preţ derizoriu şi vînd produsele scump, de mituitori, de funcţionari îngîmfaţi şi incapabili, eliberarea de toate condiţiile specifice şi concrete care contribuie la exploatarea, oprimarea şi asuprirea lor Deoarece noi nu putem promite asemenea libertăţi, propaganda noastră are un efect limitat".

S.U.A. nu pot cîştiga simpatia popoarelor încercînd să le impună regimuri putrede şi reacţionare de felul regimului lui Cian Kai-şi pe care China l-a răsturnat — se spune în articolul lui Spuggleman.

„Ce răsunet putem oare găsi la ruşi, scrie Spuggleman, dacă grupurile de emigranţi pe care le sprijinim continuă să ofere adăpost adepţilor ţarismului şi colaboraţioniştilor naziştî?". Pînă şi în ţările în care S.U.A. au reuşit să aducă la putere regimuri ce le sînt pe plac, de felul regimurilor din Coreea de sud şi Guatemala, recunoaşte autorul articolului, „rezultatele, pe drept cuvînt, nu sînt încurajatoare".

Din toate acestea, Spuggleman concludе: „Atîta timp cît vom apăra rămăşiţele privilegiilor, iniţiativa se va îndepărta de noi".

Spuggleman recunoaşte că încercările S.U.A. de a cîştiga simpatia popoarelor prin acordarea de aşa-zis „ajutor" nu sînt încununate de succes. „Întrucît nouă rămînem adepţi ai privilegiilor, scrie el, chiar şi programele noastre de ajutor economic şi tehnic — programe pe care mulţi sînt dispuşi să mizeze — nu ne asigură iniţiativa. Aceasta se explică prin faptul că cea mai mare parte a ajutoarelor pe care le-am acordat în cadrul planului Marshall, în conformitate cu punctul 4 şi prin alte căi, sînt acordate întîi guvernelor, iar apoi, prin guverne, unor grupuri privilegiate... În Franţa şi în Italia firmele reconstruite şi modernizate cu ajutorul fondurilor provenite din planul Marshall realizează profituri uriaşe, în timp ce salariile muncitorilor continuă să rămînă scăzute".

Spuggleman remarcă cu ironie că nici în regiunile înapoiate din punct de vedere economic ajutorul american „nu a fost o pură binecuvîntare". În urma acestui „ajutor" în ţările din aceste regiuni creşte numărul de şomeri, cei săraci sărăcesc şi mai mult, iar cei bogaţi devin şi mai bogaţi.

„Generozitatea noastră a avut cel mai mult succes, se spune în articolul lui Spuggleman, cînd a fost vorba de **cumpărarea (!)** sprijinului guvernelor; dar nici acest sprijin nu-l putem păstra". Cu acest prilej autorul articolului face remarci amare la adresa Republicii Federale Germane şi a Japoniei „a căror prietenie am încercat să ne-o asigurăm cu atîta insistenţă".

Analizînd cauzele insuccesului politicii externe americane, Spuggleman încearcă să dea răspunsul la următoarea „întrebare chinuitoare": de ce în întreaga lume creşte simpatia faţă de Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză, de ce politica lor externă şi internă se bucură de aprobarea sutelor de milioane de oameni din lumea întreagă? Uşurîndu-şi inima printr-o serie de atacuri calomnioase la adresa Uniunii Sovietice, el este nevoit în cele din urmă să recunoască uriaşa superioritate a orînduirii socialiste. Spuggleman vorbeşte despre „industrializarea excepţional de rapidă a Rusiei înapoiate", unde, după cum s-a exprimat „o persoană competentă", „din momentul adoptării primului plan cincinal (1928) şi pînă la sfîrşitul celui de-al 4-lea plan cincinal (1950) producţia industrială sovietică a crescut de aproximativ 6,5 ori... (în realitate ea a crescut de 12 ori — n.r.). Aceasta deşi în timpul celui de-al doilea război mondial industria sovietică a suferit distrugeri îngrozitoare". „O altă persoană competentă" a declarat că acest ritm al producţiei industriale „întrece considerabil ritmul dezvoltării industriale în toate celelalte ţări în ultimii 100 de ani".

„Potrivit celor mai modeste calcule făcute de biblioteca Congresului pentru Comisia economică mixtă a acestuia, scrie comentatorul, ritmul creşterii producţiei naţionale ruse, deşi agricultura a rămas în urmă, a sporit începînd din 1948 cu o viteză care depăşeşte cu mai mult de 50 la sută ritmul nostru" (ritmul anual mediu al creşterii producţiei industriale în ultimii 25 de ani, excluzînd anii războiului, a fost în Uniunea Sovietică de 18,2 la sută, iar în S.U.A. de numai 2,4 la sută — n. r.).

„Nu avem date precise despre China, scrie în continuare Spuggleman, dar se ştie că această ţară s-a dovedit a fi o discipolă capabilă a sovietelor. Aşa de pildă producţia de oţel, care este un indiciu bun al situaţiei industrializării economiei, a crescut în perioada 1949—1952 de peste opt ori. Spre sfîrşitul primului plan cincinal, în 1957, producţia de oţel urmează să crească de 2,5 ori în comparaţie cu primul an al cincinalului" (în realitate de peste trei ori — n.r.).

Referindu-se la născocirile propagandei americane despre condiţiile materiale de trai ale popoarelor din ţările socialiste, autorul articolului din „Harper's Magazine" ajunge la o concluzie dezolantă dar justă în ce priveşte această propagandă. „Vorbăria despre faptul că majoritatea oamenilor trăiesc în comunism mai rău decît înainte este foarte puţin utilă".

Spuggleman este nevoit să confirme că succesele ţărilor lagărului socialist au o mare forţă de atracţie pentru opinia publică din ţările slab dezvoltate, care, după cum arată autorul articolului, „înclină să vadă în comunism nu un duşman al civilizaţiei occidentale, ci un factor de cea mai mare importanţă pentru asigurarea dezvoltării ţărilor lor".

Dar autorul articolului din „Harper's Magazine" se află el însuşi „de partea trecutului": el nu ascunde că vorbeşte de pe poziţia apărării capitalismului şi a rînduielilor lui. Cu atît mai mult prezintă interes recunoaşterile lui Spuggleman care dovedesc starea disperată şi lipsa de perspectivă a politicii cu ajutorul căreia conducătorii lumii capitaliste încearcă să întoarcă înapoi roata istoriei.

Din ziarul „PRAVDA" Nr. 277 (13575)

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: AIDA — Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. (orele 19); GAITELE — Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala C.C.S.); LICEENII — Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala Studio); NUNTA LUI FIGARO — Teatrul Armatei (sala Magheru); DON CARLOS — Teatrul Municipal; HOŢII — Teatrul Tineretului; INTRIGA ŞI IUBIRE — Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giuleşti; CER CUVINTUL — Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala din Calea Victoriei nr. 174); ARENA CURAJULUI — Circul de stat (orele 17 şi 20,30).

CINEMATOGRAFE: MELODIA PIERDUTĂ — Patria, Filimon Sîrbu, Bucureşti, Libertăţii; BANCNOTA DE 1.000.000 LIRE STERLINE — Republica, I. C. Frimu; CAI ALBASTRE — Magheru; O NOAPTE DE AMINTIRI — Înfrăţirea între popoare, Lumina; Un ciclu de filme în cinstea celei de-a 10-a aniversări a F.S.M. — NEAMUL JURBINILOR — Maxim Gorki; FRONA — Elena Pavel, Al. Popov, ACTUALITATEA ÎN IMAGINI, CAMPIONATELE FU. ROPENE DE BASCHET MASCULIN, ASPECTE DE LA SĂRBĂTORIREA ZILEI DE 23 AUGUST 1955, CINTECUL PREERIEI — Timpuri Noi; FRIDOLIN — Victoria; JUCĂTORUL DE REZERVĂ — Tineretului; TAUNUL — Central, Arta; NU DE PARTE DE VARŞOVIA — Gh. Doja; O AVENTURĂ PE COASTA ATLANTICULUI — Cultural; ORIZONTURI FĂRĂ SFÎRŞIT — Unirea, Olga Bancic; NECUNOSCUTA DIN TAXI — Vasile Roaită, Mosilor; NICHOLAS NICKLEBY — 8 Martie; LIBELULA — C. David; TINEREŢE ZBUCIUMATĂ — Al. Sahia; LUMINA FARULUI — Flacăra; DUBLA LOTTE — Carpaţi, M. Eminescu; BOUL DIN KULM — Munca; ROMA ORELE 11 — T. Vladimirescu; BUN VENIT D-LE MARSHALL — Miorita; N-A DANSAT DECÎT O VARĂ — 23 August, 1 Mai; SUFLETE ÎMPIETRITE — Donca Simo; FIUL PĂDURARILUI — Ilie Pintilie; DRAGOSTEA UNEI FEMEI — Popular, Aurel Vlaicu; PUTEREA DRAGOSTEI — Volga; SALARIUL GROAZEI — 8 Mai; LILIACUL — N. Bălcescu; INAMICUL PUBLIC Nr. 1 — Rahova; OMUL CU 1.000 DE FEŢE — Gh. Coşbuc; CONTELE MIŞKA — Boleslaw Bierut.

La cinematografele Patria, Bucureşti, Înfrăţirea între popoare, Elena Pavel, I. C. Frimu, Magheru şi Filimon Sîrbu rulează în completare filmul: Aspecte de la sărbătorirea zilei de 23 August 1955

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00. — Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".